

ufo-nyt

SUFOI ©

48. årg. 2006 2. kvartal Nr. 2

Tror du på ufoer?

Fra gyser til guder

Gensyn med Geller

Tankelæsning på vej til Månen

Ny påstand om Roswell-styrtet

Forsiden:

For årtusinder siden opholdt fremmede astronauter sig på vores planet. Rumvæsner byggede pyramiderne i Egypten, starttramper til deres rumskibe og andre kæmpestore bygningsværker, som vi ikke kan genskabe i dag. De efterlod sig myter, skrifttegn og gådefulde genstande. Og de fremmede avlede en ny menneskeart – måske de første repræsentanter for Homo sapiens. Vi står i gæld til disse rumguder, som gav os intelligens og længslen efter verdensrummet.

Dette er i korthed Erich von Dänikens budskab, som han siden 1968 har udbredt verden over i sine utallige bøger, foredrag og dokumentarudsendelser med astro-arkæologisk bevismateriale. I bogen "The Cult of Alien Gods – H.P. Lovecraft and Extraterrestrial Pop Culture" sporer Jason Colavito denne tro på fortidsastronauter helt tilbage til horror-forfatteren H. P. Lovecrafts værker. Som læser føres man gennem 50 års astroakæologi og pseudovidenskab fra Erich von Däniken til selvmordskulten Heavens Gate og Raëlianernes kvalmende menneskeklovnings-sekt.

Læs mere i anmeldelsen "Fra gyser til guder" side 19.

(Forsidefoto: fra bogen "The Cult of Alien Gods – H.P. Lovecraft and Extraterrestrial Pop Culture")

Indhold

Sandheden er ilde hørt.....	3
Verdens første UFO-dokumentar.....	4
Derfor tier NSA om ufoer.....	8
Tror du på ufoer?.....	10
Rejsen til Månen forandrede hans liv, 2. del.....	14
Tankelæsning på vej til Månen.....	16
Gensyn med Geller.....	18
Fra gyser til guder.....	19
Ny påstand om Roswell-styrtet.....	22
Læsertilbud.....	23
Ufoer set fra Apollo 11?.....	24
Ufo-styrt i 1897.....	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2006

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskab og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen og Bo Møller Hansen

Produktion:

Sats og tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekterede annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2006:

I 2006 udkommer UFO-Nyt
16. februar, 18. maj, 16. august
og 15. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2006 er kr. 292,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 362,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2006-2010 incl.) for kr. 1.460,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.810,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 95, 6200 Aabenraa**

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.**Formand**

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige**Rapportarbejde**

Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lynge. 48 18 94 49.

Inge Svane, Langelinie 102, 5230 Odense M

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Sandheden er ilde hørt...

For nylig læste jeg, at Susan Clancy, psykolog på Harvard University, har fået så mange hademails og trusselbreve, at hun har besluttet aldrig mere at udtale sig offentligt om bortførelsefænomener.

Hvad er hendes "forbrydelse"? Clancy har såmænd blot skrevet en lille, men ualmindelig god bog "Abducted – How People Come To Believe They Were Kidnapped By Aliens". Bogen har mange kvaliteter: Den er velskrevet, behandler de interviewede personer med stor respekt, og så stiller den de helt rigtige spørgsmål og giver de bedst mulige svar.

Clancy har brugt 5 år til at studere bortførelsefænomener og interviewet omkring 50 personer, som mener, at de har været bortført af aliens. Clancys formål med projektet var at belyse spørgsmålene:

- Hvad får personer til at tro, at de har været bortført af aliens?
- Hvorfor kan jeg huske det, hvis det ikke skete?
- Hvorfor er bortførelsehistorier så ens?
- Hvem bliver bortført?
- Hvis det virkelig ikke skete, hvorfor ønsker jeg så, at det er sket?

Clancys konklusioner stemmer fint overens med, hvad blandt andre Susan Blackmore (ph.d. i parapsykologi) er nået frem til – se *UFO-Nyt* nr. 1/2004 og artiklerne i *UFO-Vision* 8, som netop er et temanummer om ufo-bortførelser (se tilbud side 23).

Clancy slår fast, at langt de fleste personer, som tror eller påstår, at de har været bortført af aliens, er ærlige og normale mennesker. Ingen af personerne er vågnet op om morgenen med en klar erindring om at have været bortført, ligesom de heller ikke har en fiks og færdig beretning. Nogle gange begynder det, som senere bliver til en bortførelsesberetning, med at være en oplevelse forårsaget af søvnlamelse. Andre gange vågner de blot med en svag fornemmelse af, at der i løbet af natten er sket noget, som kræver en forklaring. Det er ikke de bortførtes "fejl", at de tror, at de er blevet bortført. De har ufrivilligt fået nogle erindringer, som er op-

stået i et miks af mareridt, kulturpåvirkninger og et stærkt behov for at finde en mening med tilværelsen.

Clancy erfarede, at alle forsøgspersonerne selv havde forsøgt at finde forklaringer på deres bekymringer, mareridtsagtige drømme etc. ved at læse bøger, se film eller opsøge hypnotisører og "bortførelseseksperter". Dette er en naturlig handling, da det er vigtigt for de fleste af os at kende årsagerne til vores følelser og skabe en forklarende historie.

Det hævdes ofte, at alle bortførelsehistorier ligner hinanden til forveksling og derfor nødvendigvis må udspringe af virkelige hændelser. Clancys mange interviews med påståede bortførte viser, at dette slet ikke er tilfældet. Selv om der er fællestræk (et almindeligt menneske bortføres af rumvæsner og underkastes en medicinsk undersøgelse), er der meget store individuelle forskelle på beretningerne. Både fællestræk og detaljer har i øvrigt været kendt gennem film og tv i årevis, inden det blev moderne at blive bortført!

Man skulle tro, at personer, som tilsyneladende har haft en meget traumatisk oplevelse – bortført af skræmmende væsner efterfulgt af en pinefuld, ofte seksuelt betonet undersøgelse – ville ønske, at bortførelsen aldrig havde fundet sted. Men Clancys forskning viser, at ingen af de 50 bortførte ville have undværet den skræmmende oplevelse. De er faktisk glade for oplevelsen. Den har givet deres liv ny mening. De er ikke længere alene, og oplevelsen har forsikret dem om deres plads i universet og deres egen betydning.

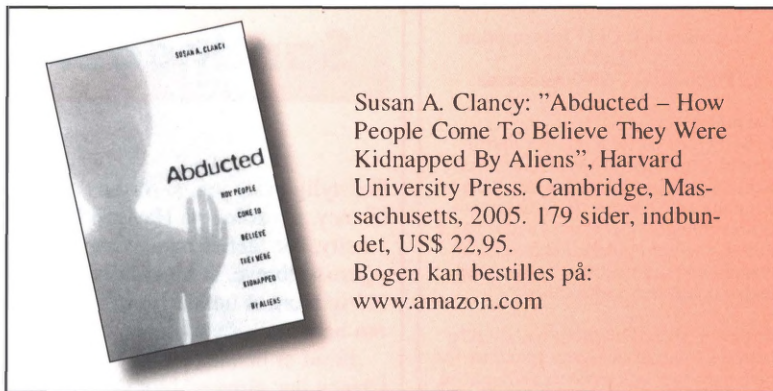
Clancys bog er blevet godt modtaget i Europa, men i ufo-bortførelsernes hjemland, USA, har den fået en hård medfart i ufo-kredse. Ikke overraskende finder man de skarpeste kritikere blandt de "bortførelsesforskere", som har skaffet sig en biindtægt ved salg af bøger og ved at lede terapigrupper, som overbeviser almindelige amerikanske borgere med søvnforstyrrelser om, at de i virkeligheden er bortførelsesofre.

I alle de år jeg kan huske, har ufologer arbejdet for, at videnskaben skulle interessere sig for ufo-

AF KIM MØLLER
HANSEN

fænomenet og beslægtede emner. Og når Susan Clancy m.fl. så tager udfordringen op og går til sagen efter alle seriøse videnskabelige metoder, himler selvsamme ufologer op – måske fordi konklusionerne ikke passer med deres eget verdensbillede og forretning?

Læs "Abducted – How People Come To Believe They Were Kidnapped By Aliens". Du bliver godt underholdt, klogere og sover bedre om natten!

Susan A. Clancy: "Abducted – How People Come To Believe They Were Kidnapped By Aliens", Harvard University Press. Cambridge, Massachusetts, 2005. 179 sider, indbundet, US\$ 22,95.

Bogen kan bestilles på:
www.amazon.com

Verdens første UFO-dokumentar

AF ROBERT BARROW

En ny slags film tager form

Science-fiction filmen "This Island Earth", med premiere i 1955, er blot en af de 50'er science-fiction- og horrorfilm, som var delvis inspireret af frygten for en atomkrig. Denne slags film spændte vidt – fra det lødige til det fjollede. "This Island Earth" hører til i den bedre ende, selv om rumskibets mutanter virker mere irriterende end skrækindjagende – noget man let kunne have ordnet med en fluesmækker.

Ifølge reklamematerialet fra Universal International Pictures tog det 2½ år at producere denne dyre film. Det er tankevækkende, at produktionen må være påbegyndt i 1952 – netop det år hvor der var særligt mange ufo-observationer i USA.

På et tidspunkt i slutningen af 1953 eller i begyndelsen af 1954, da arbejdet med "This Island Earth" var inde i sin afsluttende fase, og mens andre knapt så indflydelsesrige studier som fx Universal International stadig tumlede med monsterfilm i tåbelige opfølgninger, tog planer for en ny slags film form. Det skulle være en film om flyvende tallerkener, men ikke en som "Earth vs. Flying Saucers" (1956) – en tam filmatisering af major Donald Keyhoses bestsellerbog "Flying Saucers from Outer Space", eller filmen "Invasion of the Saucer Men" (1957).

Ideen til filmen blev udtænkt af producer Clarence Greene, som var meget optaget af ufo-fænomenet pga. sin egen observation. Han ville ikke producere en fiktionsfilm

om ufoer, men en dokumentarfilm baseret på de amerikanske myndigheders undersøgelser af en række af tidens bedste ufo-tilfælde. Da Greene begyndte at stable et produktionshold på benene, fandt manusforfatter, instruktør m.fl., samlede han også en udvalgt gruppe personer, som havde kendskab til regeringens ufo-undersøgelser. Greene ville fortælle historien så nøjagtigt som muligt.

Ekspertgruppen bag filmen

Blandt de udvalgte eksperter var Al Chop, hvis job i Pentagons pres-

seafdeling i de tidlige 1950'ere omvendte ham fra at være ufo-skeptiker til fortæller som følge af de mange troværdige rapporter, han så. Dokumentarfilmen skulle hovedsageligt fokusere på Chops officielle engagement i ufo-projektet. Den "skuespiller", der blev valgt til at spille Chop i filmen og foreslået af Chop selv, var Tom Towers, skribent ved den gamle avis "Los Angeles Examiner". Towers, som af og til skrev om ufoer i sine spalter om flyvning, kendte Chop gennem fælles forretningsforbindelser. Greene kendte også Towers og mente, at han var et fremragende valg.

Tom Towers i rollen som Al Chop, der netop er vågnet op til de foruroligende nyheder om ufoerne over Washington i juli 1952.

Greenes film blev senere kendt for sin mangel på kendte skuespillere, selv om nogle få stadig siger hardcore filmfans noget i dag (Les Tremayne, Harry Morgan og Olan Soule). De mest prominente personer var nok dem, der arbejdede bag kameraerne. Ud over Chop var det ikke mindre end forhenværende kaptajn i flyvevåbenet Edward J. Ruppelt (den bedst kendte chef for Project Blue Book), major i flyvevåbenet Dewey J. Fournet (tidligere leder af et ufo-projekt) og radarekspert Wendell Swanson, der gjorde sig bemærket ved konstruktionen af en kompliceret, amerikansk radarinstallation i Okinawa. Swanson havde en rolle i filmen, og mens han hævdede at have et "åbent sind", når det drejede sig om ufoer, fik man som tilskuer det indtryk, at Swanson vidste meget mere om ufoer på radar, end han offentligt ville erkende. Disse mænd skulle rådgive Greene og holdet om hver eneste side i manuskriptet og dermed sikre troværdigheden. [1]

Tidens bedste ufo-observationer

De ufo-tilfælde, der blev udvalgt til at indgå i filmen, var samtidens bedste. Filmens anslag blev Kenneth Arnolds observation fra 1947 efterfulgt af piloten ved Kentucky Air National Guard kaptajn Thomas Mantells tragiske død i 1948, da hen forfulgte en formodet ufo [2].

Et andet tilfælde fra 1948, som blev brugt i filmen, var løjtnant George Gormans luftkamp med en formodet ufo over Fargo, North Dakota [3].

En hændelse fra januar 1951, hvor en DC-3'er, som lettede fra lufthavnen i Sioux City i Iowa måtte krænge brat for at undgå et sammenstød med et mystisk lys, blev også brugt i filmen – måske fordi en oberst i det militære efterretningsvæsen observerede fænomenet sammen med de øvrige passagerer, før tingesten steg brat og forsvandt.

En juvel i produktionen skulle være et interview i en lufthavn med

chefpilot i American Airlines Willis T. Sperry, hvis personlige beretning om det dramatiske møde med en ufo under en flyvning i 1950 helt sikkert kunne tryllebinde publikum.

Pilot i American Airlines, Willis T. Sperry, fortæller om sin observation fra 1950.

Som det allerbedste i filmen havde Greene med hjælp fra sine rådgivere fremskaffet den berømte Montana ufo-film, hvor to objekter blev filmet af forretningsmanden Nicholas Mariana, samt Utah-filmene, hvor flere objekter blev filmet af flådens cheffotograf Delbert Newhouse. Selv om Greene havde besluttet, at dokumentarfilmen skulle være i sort/hvid, blev de to ufo-film vist med deres originale farver med et stærkt dramatisk og følelsesbetonet skift mellem farver og sort/hvid ligesom i filmen "Troldmanden fra Oz". I begge ufo-film, som var blevet undersøgt af militæret, manglede nogle af de bedste enkeltbilleder, da ejerne fik dem tilbage. Af den grund mangler de bedste scener også i Greenes dokumentarfilm. Disse oplysninger blev dog ikke givet i filmen.

Meget passende skulle klimakset i denne Clarence Greene-Russell Rouse (hans partner) produktion være en dramatisering af juli 1952 ufo-observationerne over Washington, D.C.

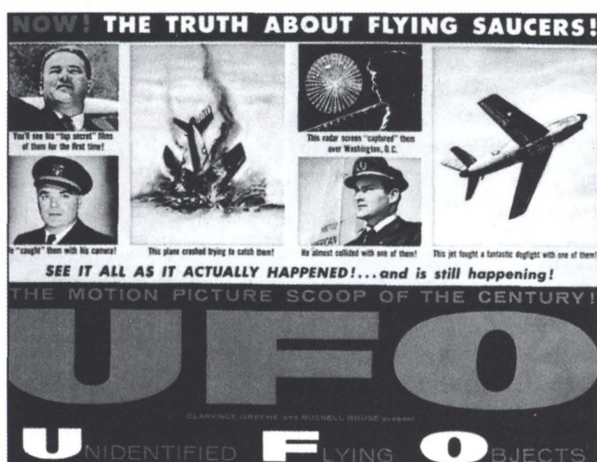
Den store dag

I maj 1956 blev Greene-Rouses ufo-dokumentarfilm sendt ud af United Artists på både det amerikanske biografmarked og i mange biografer Jordan rundt. På filmplakaterne stod i flammende rødt og gult filmens titel "Unidentified Flying Objects" eller bare "U.F.O.".

Anmelderne var stort set positive, men publikum – som altid er de bedste kritikere, retfærdigt eller ej, da de skal betale for at se filmen – mente, at "U.F.O." var knapt så

Fra venstre mod højre: Producer Clarence Greene, radarekspert Wendell Swanson og USAF kaptajn Edward J. Ruppelt.

imponerende, og filmen mistede i begyndelsen store summer ved billetlugerne. Ufolog Max B. Miller opsummerede fint situationen efter at have deltaget i filmens premiere på Fox Wilshire Theater i Los Angeles:

"Da jeg så denne film anden gang, og det var ikke min mening at gense den, var det blot for at iagttage publikums reaktion. For mens jeg var ret begejstret efter at have set "U.F.O." første gang, var anden gang en skuffelse... Filmen er gennemgående ikke særlig interessant, tempoet er for langsomt, og skuespillet er for stift." [4]

Ufologen Ted Bloecher så lidt anderledes på filmen. Hans dom lød på: "En noget spinkel historie". Men tilføjede: "Producenterne har klogelig afholdt sig fra at gengive ufoernes udseende i de beskrevne sager... på denne måde fremstår de to hidtil hemmeligholdte Mariana- og Newhouse-film, som viser virkelige ufoer, overbevisende og iøjnefaldende." [5]

Bloecher var mere positiv end anmelderne, når det drejede sig om den underspillede dramatik og det faktum, at amatører var brugt som skuespillere. De fleste var i øvrigt ansatte ved Los Angeles politistyrke. Han noterer sig også den flittige brug af avissider med ordet "Saucers", hvis formål var at udfylde "tomrummet" mellem klippene.

Seriøsitet kontra dramatik

Mange medlemmer af filmholdet mente, at "U.F.O." skulle peppes op med lidt mere dramatik. Tom Towers (som spillede Al Chop i filmen) mente, at "lidt mere Hollywood ville have hjulpet". Men det var helt tydeligt, at Greene lige fra begyndelsen ville fokusere mere på det dokumentariske end på det høj-dramatiske, som kendetegnede hans tidligere film "New York Confidential", "The Thief" og "The Well". Endelig var Greene en nybegynder på dokumentarfilm-området, ligesom en stor del af publikum sikkert ikke har vidst, hvad en dokumentarfilm indebar, da de købte billetter til filmen.

Under produktionen af "U.F.O." måtte dramatikken vige til fordel for kravet om korrekte detaljer. Dette kan jeg bevidne, fordi jeg i 1970'erne lånte en kopi af filmmanuskriptet af Tom Towers og opdagede, at det var fyldt med håndskrevne notater og mindre rettelser, som tilsyneladende var tilføjet umiddelbart før filmoptagelserne for at sikre de korrekte detaljer.

Jeg bemærkede også en interessant detalje, som jeg ikke havde lagt mærke til, da jeg i sin tid så filmen: På et tidspunkt i filmen vises forsiden af *Life* fra den 7. april 1952, som med store typer fortæller, at ufoer måske rummer ikke-jordiske besøgende – og forsidefotoet i filmen viser præsident Truman. Forsiden er imidlertid et falsum, for den virkelige forside på *Life* viste Marilyn Monroe. Måske blev Trumans billede brugt for at signalere seriøsitet, eller fordi United Artists ikke ville bruge Marilyn Monroe

som blikfang, fordi hun arbejdede for et konkurrerende filmselskab.

Filmene lever endnu

Mit første møde med "U.F.O." fandt sted i begyndelsen af 1960'erne, da filmen blev vist på en lokal tv-station og genudsendt utallige gange sent om aftenen på andre kanaler. Jeg havde som barn set adskillige science-fiction film, men aldrig hørt om Greenes film. Jeg antager, at den hurtigt blev taget af plakaten og endte sit liv i de sene aftentimer på landets lokale tv-stationer. Da videofilmene holdt deres indtog i private hjem, blev "U.F.O." genoplivet for en kort stund, da et ukendt firma udgav den på video, hvorefter den gik i glemmebogen. I 2000 blev endnu en videoversion udgivet, denne gang af MGM Home Video, og fjernet fra markedet efter et par år. Filmene dukker stadig op på kabel-tv og vil sikkert gøre det i flere år endnu. [6]

"U.F.O." har stille og roligt underholdt i årtier. Ikke alle ufo-beretningerne i filmen er fortsat uopklarede, men der er nok at tage af, fx Montana- og Utah-filmene og Washington National Airport observationerne. Greene var helt sikkert ikke nybegynder som filmproducent, da han lavede "U.F.O." Med stædighed producerede han filmen med fortællingen i fokus fremfor specialeffekter, så publikum selv kan danne billederne i hovedet. Det er også bemærkelsesværdigt, at han på kun 92 minutter giver publikum et godt indblik i, hvordan den officielle ufo-forskning foregik dengang – det mest åbne, ærlige og nuancerede indblik i regeringens ufo-politik nogensinde.

Marilyn Monroe var blikfang på den rigtige udgave af *Life* den 7. april 1952, mens præsident Truman prydede forsiden på filmudgaven af *Life*.

Der er gået 30 år, siden jeg første gang skrev om "U.F.O.". De fleste af de prægtige mennesker involveret i filmens produktion må nu være sidst i 80'erne eller 90'erne eller døde, heriblandt kaptajn Sperry, Towers og Greene.

Greenes eneste reaktion på mine skriftlige spørgsmål i 1970'erne var på mindre end en side med pinligt korte svar. Der gik mange år, før jeg forstod, hvor bitter han må have været over, at så få gad se hans film.

Mit håb her, som 2006 skrider frem, er, at denne 50 år gamle dokumentarfilm opnår større respekt både som et grundlæggende stykke ufo-forskningshistorie og som en enestående del af den amerikanske historie. □

Kilde:

International UFO Reporter, Volume 30, Number 2, January 2006/for & kmh

Noter:

1. Jeg tog fejl, da jeg skrev en version af denne artikel for 30 år siden, hvori jeg hævdede, at kaptajn Ruppelt spillede sin egen rolle i filmen, hvad han helt klart ikke gjorde. Min adgang til Ruppelt-billederne var på daværende tidspunkt begrænset, men takket være Wendy Connors og hendes bog fra 2000 (med Michael Hall) "Captain Edward J. Ruppelt: Summer of the Saucers 1952" ved jeg nu, at Ruppelts arbejde foregik i kulissen.

2. Kevin D. Randle m.fl. har udført en længerevarende undersøgelse, som slår fast, at Mantell døde, da han forfulgte en hemmelig militærballon kendt som Skyhook.

3. Igen må en ballon være synderen og ikke en ufo. Se Jerome Clarks bog "Strange Skies: Pilot Encounters with UFOs" (New York: Citadel, 2003), side. 66-68.

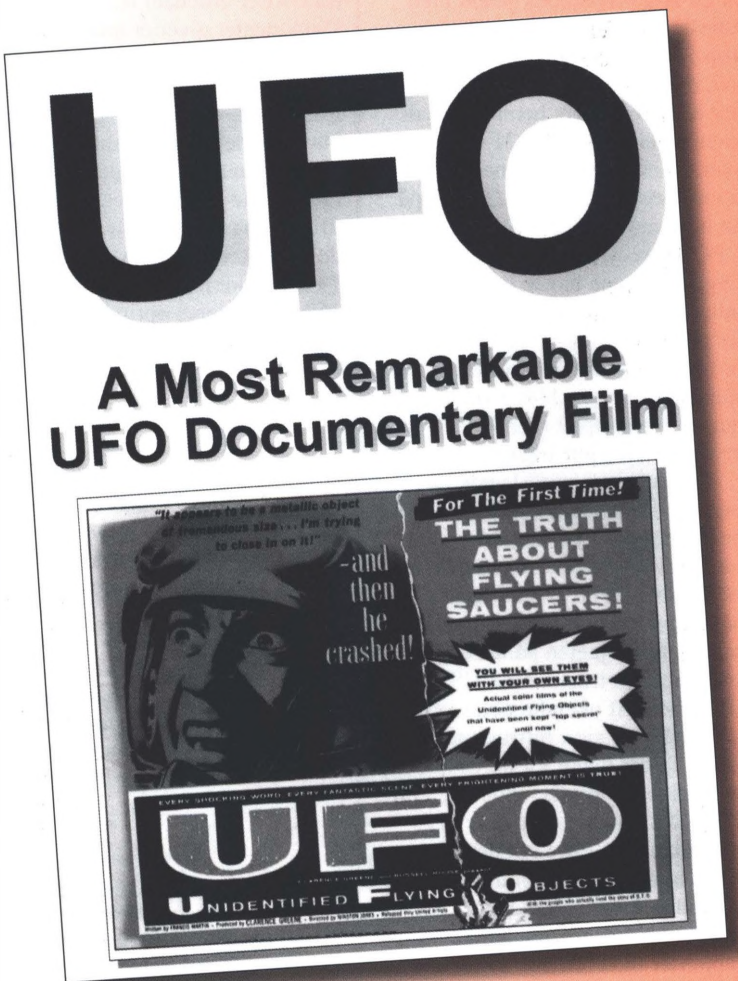
4. Citat fra "World's First Documentary", *Flying Saucers*, juni 1957.

5. Ibid.

6. Tak til Barry Greenwood, som for lang tid siden skaffede mig yderligere information om filmen, også til Gary Mangiacopra, som fortsætter sine studier af "U.F.O."

Læsertilbud

Ved SUFOI's 20 års jubilæum i 1977 viste vi *Unidentified Flying Objects* for et stort publikum på Københavns Rådhus. Nu får flere chancen for at se ufo-klassikeren fra 1956, idet vi har importeret nogle eksemplarer af filmen på dvd.

Dvd'en indeholder:

- *Unidentified Flying Objects* – den klassiske ufo-dokumentar fra 1956 i s/h. Varighed: 92 minutter.
- To ægte farveoptagelser, som engang var hemmeligtstemplede: Nick Mariana, Great Falls – Montana og Delbert C. Newhouse, Tremonton – Utah.
- Trailer til filmen *Unidentified Flying Objects*
- Dokumentarfilmen *The Flying Saucer Mystery* fra 1952. Varighed: 12 minutter

Dvd'en er på engelsk uden danske undertekster og sælges for kun **kr. 139,00**. Men skynd dig, da vi kun har få eksemplarer.

Unidentified Flying Objects bestilles på kuponen **side 23** eller på www.ufo.dk

Derfor tier NSA om ufoer

Hvis USA skulle fortælle, hvad landet ved om udenlandske ufo-rapporter, ville det skade egen spionvirksomhed samt forholdet til fremmede magter. Det fremgår af et tidligere hemmeligstemplet dokument, som nu er offentliggjort.

AF CLAS SVAHN

Et 26 år gammelt dokument med højeste sikkerheds-klassifikation – Top Secret Umbra – om informationer, der er indhentet via aflytning, har afsluttet 40 års hemmelighedskræmmeri i USA. De 21 sider er et svar fra efterretningstjenesten National Security Agency (NSA), på en henvendelse fra Citizen Against UFO Secrecy (CAUS) fra 1980. Organisationen havde bedt om at få udleveret en del af NSA's dokumenter om ufoer. Svaret fra NSA, som er forfattet af NSA's pressetalsmand Eugene F. Yeates, blev i sin helhed hemmeligstemplet i 1980, men nu er visse dele gjort tilgængelige.

Det er ikke overraskende, at organisationer som NSA opsnapper/indsamler informationer om uidentificerede flyvende objekter. NSA har som en af sine opgaver at analysere andre landes kommunikation i jagten på terrorister og at opdage trusler mod USA's sikkerhed. At ukendte objekter, som befinder sig i lufrummet over USA, falder inden for deres interesseområde, er ganske naturligt. Om NSA aktivt søger efter den slags informationer, eller om det er en følge af anden virksomhed, fremgår ikke af dokumentet. Klart er det dog, at organisationen har adskillige rapporter med relation til ufoer i sit arkiv – det nu frigivne dokument henviser til mere end 200 andre hemmelige dokumenter, som på en eller anden måde har forbindelse til ufo-spørgsmålet.

239 dokumenter

Det er ikke let at se, hvilken forbindelse alle disse dokumenter har til ufoer. Da mange afsnit blev slettet, før Yeates svar blev frigivet, er det umuligt at danne sig et klart billede. Mange af dokumenterne drejer sig om observationer fra andre lande rapporteret til landenes militære instanser.

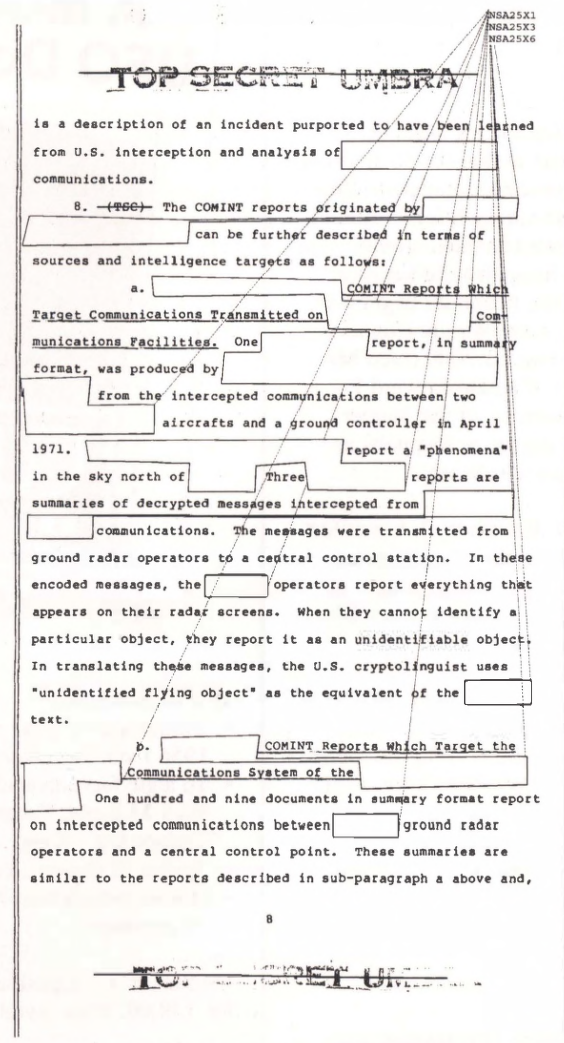
Det tidligere hemmeligstemplede dokument blev offentliggjort den 3. november 2005 efter en begæring

fra CAUS' Michael Ravnitzky. Dokumentet giver et interessant indblik i, hvordan NSA er kommet i kontakt med ufo-fænomenet. Det fremgår eksempelvis, at NSA, som blandt andet arbejder med aflytning og analyse af fremmede magters radio-, tele- og internettrafik, frem til 1980 havde 239 ufo-relaterede dokumenter i sit arkiv. Af disse kom 79 fra andre myndigheder, mens 160 havde deres oprindelse hos NSA. 156 af de 239 dokumenter in-

deholder informationer, som er hentet ved aflytning, og af disse stammer så godt som alle fra aflytning af andre landes kommunikation.

Disse dokumenter indeholder blandt andet en aflyttet samtale mellem piloterne på to udenlandske fly og jordkontrollen om en observation af uidentificerede flyvende objekter i april 1971. Der er ingen detaljer, og vi ved heller ikke over hvilket land, hændelsen fandt sted.

Yeates skriftlige redegørelse

Side otte i det 21-sider lange dokument til domstolen er et eksempel på, hvordan meget information efter mere end 25 års hemmelighedskræmmeri ikke menes at kunne offentliggøres. Hele dokumentet kan ses på www.ufo.dk.

viser, at aflytning af udenlandske radaroperatørers kommunikation med en, som det hedder, "central kommunikationscentral" er ren rutine; i alt 109 dokumenter skal have indeholdt en sådan kommunikation i forbindelse med ufo-observationer. I det stærkt censurerede eksempel på aflytning af kommunikation, hvor det drejer sig om et ufo-fænomen, beskrives de rapporterede objekter som "lysende kugler", "et gult objekt som rapporteres at styrte i havet", "et stærkt lysglimt", "et lysende objekt", "uidentificeret objekt i meget stor højde", "ukendt objekt med to lys", "en raket", "en lyskugle på størrelse med en appelsin" og "en aflang lyskugle". I flere af tilfældene er objektet også set på radar, og selve kommunikationen mellem radarstationen, piloterne og den centrale kommunikationscentral er aflyttet.

Yeates slår også det interessante faktum fast, at det sjældent var på grund af indholdet i selve den rapporterede observation, at man hemmeligstemplede dokumentet, men på grund af oplysninger om hvilke anlæg, det drejede sig om, eller hvilket personale som indsamlede materialet, og hvilke metoder man anvendte. NSA ønsker heller ikke at offentliggøre, hvilken type observationer det drejer sig om, da en detaljeret beskrivelse af dette ville give fremmede magter nøglen til, hvilke af deres radarstationer der kunne aflyttes, og hvornår det skete.

Skulle NSA i detaljer berette om, hvilke observationer, der blev gjort over andre lande, så ville man samtidig afsløre, hvilken kommunikation man aflyttede i disse lande, og hvilken kode man havde haft held til at knække. Af det hemmeligstemplede dokument fremgår også, at man dengang – og givetvis også i dag – aflytter samtaler, som distribueres gennem internationale telefonselskaber og andre kommunikationsformidlere. Derudover påpeger Yeates, at NSA-dokumentet også viser, hvordan man havde held med præcis at finde den type rapporter, som man er interesseret i, ud fra de "millioner af meddelelser som daglig sendes" ud i verden. Det er en så følsom oplysning, at man ikke vil offentliggøre noget i detaljer.

Andre lande

Filminteresserede husker sikkert filmen "Three Days of the Condor"

fra 1975, hvor Robert Redford (med kodenavnet Condor) arbejder på et hemmeligt CIA-kontor, hvor han og hans kolleger leder efter bestemte nøgleord i bøger. Vore dages aflytningscomputere arbejder på samme måde med at skanne emails, fax og telefonsamtaler for visse ord eller fraser.

Af de 21 sider fremgår det også, at NSA på grund af sit samarbejde med andre lande er meget forsigtig med at angive, hvor og hvornår en bestemt ufo-observation fandt sted, for ikke at skade andre og tredje part som har forsynet dem med denne information. Med en sådan fremgangsmåde kan samarbejdslandene "fortsat tro på, at USA kan holde hemmelige informationer hemmelige," skriver Yeates i sit svar dateret den 9. oktober 1980.

Nu er det ikke kun ufo-rapporterne i sig selv, som tages op i Yeates' dokument. Men også flere andre dokumenter berører emnet. En sådan rapport, som blev udfærdiget af NSA, har overskriften "UFO Hypothesis and Survival Questions" (Ufo-hypoteser og spørgsmål om overlevelse), mens et andet hedder "UFOs and the Intelligence Community Blind Spot to Surprise or Deceptive Data" (Ufoer og efterretningstjenesternes manglende evne, når det drejer sig om overraskende eller vildledende data).

Det dokument, som nu er frigivet af domstolen, gør det klart, at det er meget belastende for NSA's arbejde at offentliggøre disse og de øvrige over 200 dokumenter, og at det i så fald vil "ødelægge USA's muligheder for at indsamle denne type vitale sikkerhedsinformationer". Eugene F. Yeates skriver også, at den information, som organisationen har indsamlet i dette tilfælde, "er resultatet af aflytningsoperationer rettet mod fremmede magters kommunikationssystemer inden for disse landes territorialgrænser".

Usædvanlig information

Billedet af en spionorganisation, som har svært ved at reagere på information af ufo-karakter, træder tydeligt frem i Yeates svar. I et af de dokumenter, som Yeates henviser til, nævnes en kommentar skrevet af en ikke navngiven NSA-embedsmand. I den beskriver han, hvad han mener, er en organisation (1980), der har problemer med at reagere korrekt på usædvanlige informationer. Det, som NSA-em-

bedsmanden så som et problem, var sandsynligvis, at en mulig fjende skulle kunne angribe USA med fartøjer eller metoder, som lå uden for det, man normalt regnede med, og at der blandt ufo-rapporterne kan findes den slags information. Yeates skriver i sit svar til domstolen:

"I dokumentet omtaler forfatteren, hvad han anser for at være svagheder, når det gælder myndighedernes indsamling af informationer og deres rapporteringsrutiner, deres manglende evne til at reagere korrekt på uventede informationer eller indsamlede informationer, som med fortsæt er gjort vildledende. Han bruger ufo-fænomenet til at illustrere sin overbevisning om, at den amerikanske spionvirksomhed mangler evne til at behandle den slags usædvanlige data, og det alvorligt påvirker mulighederne for at indsamle dem."

NSA vil ikke offentliggøre den ansattes skriftlige advarsler om NSA's mangler, fordi det ifølge Yeates er af største vigtighed, at ansatte fortsat skal være velkomne med ideer og kritik, "selv om de senere viser sig at være forkerte".

Så hvorfor skjuler NSA og den amerikanske regering oplysninger om ufo-fænomenet samtidig med, at man siger, at man ikke er interesseret i det? Skal vi tro, hvad vi kan læse i det tidligere tophemmelige dokument, så gør NSA alt, hvad man kan for at beskytte egne arbejdsmetoder og at hemmeligholde, hvilken type af kommunikation og mod hvilke mål, man har rettet den, eller hvilke man ikke formåede at aflytte.

Steven Aftergood fra Project on Government Secrecy ved Federation of American Scientists i Washington DC. siger i et interview, at den amerikanske regering i virkeligheden har noget at skjule, men at dette ikke har noget med ikke-jordiske at gøre. I stedet for drejer det sig om på alle måder om at beskytte sin spionvirksomhed fra nysgerrige blikke.

Det nu delvis deklassificerede dokument styrker dette og påviser samtidig de besværligheder, en ufo-log stilles overfor, når man forsøger at få fat i informationer fra hemmelige kilder. □

Kilde:

UFO-Aktuellt, nr. 1/06/ for

Tror du på ufoer?

AF MARK RODEGHIER

Der har i årenes løb været fokus på, om troen på ufoer på en eller anden måde, dybest set, kan udlægges som en form for religiøs tro. Der har dog ikke været den store interesse for emnet blandt de af os, som faktisk studerer ufoer, mens interessen i høj grad har været til stede blandt skeptikere, som søger at bortvise det hele, og hos nogle sociologer, der betragter troen på ufoer som værende uberettiget og uden støtte af nogen beviser.

Hvis en holdning eller et synspunkt ikke kan retfærdiggøres af data, så forbliver den simpelt hen en holdning i modsætning til en konstatering af kendsgerninger. For eksempel er det en kendsgerning, ikke min holdning, at der har været nogenlunde det samme antal døde ved ulykker på motorveje i USA i de sidste 10 år, da denne type information bliver meget omhyggeligt noteret. Men hvis jeg i stedet hævder, at øget brug af sikkerhedsseler har været den vigtigste årsag til det relativt konstante antal døde (for ellers skulle antallet af døde være steget, ud fra den betragtning at lige forhold frembringer lige resultater, og eftersom antallet af køretøjer på vejene er steget), så er det min holdning eller tro. Selv om jeg har beviser baseret på forskellige

(*"The Baptism of Christ"* af Aert De Gelder, 1710)

undersøgelser, så forbliver det min overbevisning, indtil der foreligger et definitivt bevis (som vil være vanskeligt at få i sådanne sager, eftersom mange forskellige faktorer influerer på, hvorvidt mennesker bliver dræbt i ulykker).

Hvis man anvender den samme form for logik på ufo-fænomenet, så ved jeg, at der er uforklarlige observationer af ufoer, som er blevet grundigt undersøgt, og som virkelig er mystiske og interessante. Dette er for mig simpelt hen en kendsgerning, sådan som det er for mange andre, der kender til beviserne for ufoer. Hvis jeg nu hævder, at nogle ufoer er fremstillet af intelligente væsner fra en anden planet, så fremsætter jeg nu noget, som er tro, eftersom dette andet udsagn ikke kan understøttes tilnærmelsesvis så solidt som det første. Mange af mine kollegaer er tilhængere af den sidste påstand (jeg selv svinger lidt frem og tilbage), og der er ingenting forkert eller upassende i at have en tro på den ultimative oprindelse for nogle af de uopklarede ufo-observationer. For det første er det en acceptabel slutning baseret på noget af bevismateriale. For det andet er det således, at videnskaben, uanset hvad lærebøgerne siger, gør fremskridt på grundlag af videnskabsfolk, der handler ud fra, hvad de tror, selv om det endnu ikke kan understøttes af data.

Hvad får mennesker til at tro på bestemte ting, uanset hvilke beviser der måtte være tilgængelige? Og hvad får nogle mennesker til at være selektivt opmærksomme på nogle kategorier af beviser, mens de ignorerer andre kategorier? Dette er interessante spørgsmål, som berører alle områder af livet, og som er relevante for både det praktiske og det teoretiske aspekt. Social-psykologer og sociologer har studeret sådanne spørgsmål i det endeløse og har megen viden om emnet. Et specielt område af interesse for de sidstnævnte er, hvorledes demografiske faktorer (såsom køn, alder eller race) påvirker menneskers holdninger.

En generel faktor, som kan være en stærk rettesnor for mange holdninger, er religion, målt med sådanne begreber som religiøs tilknytning (katolsk, jødisk, buddhistisk etc.), religiøs adfærd (hvor ofte man

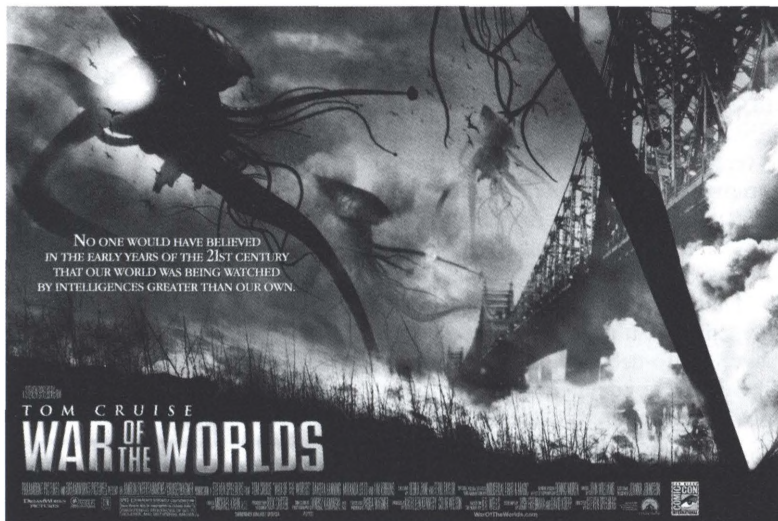
beder eller deltager i religiøse ritualer), og intensiteten af den religiøse tro. Vi ved, at disse ting blandt mange andre ting er knyttet til holdninger om abort, homoseksuelle ægteskaber og endda politiske valg. Men er der en sammenhæng med troen på ufoer eller troen på ikke-jordisk intelligens?

Dette er et spørgsmål, som har optaget sindene hos mange forskere og også nogle skeptikere. Skeptikerne mener, at troen på ufoer er en erstatning for religiøs tro, og at troen på ufoer derfor er en form for religion. Men ved siden af dette, så fremsætter de normalt ikke den samme kritik af SETI-forskere, selv om mange fra denne gruppe forventer en form for frelse for menneskehedens ulykker, når (hvis?) vi får kontakt med ikke-jordiske. Jeg kan som realist fortælle jer, at jeg sandelig ikke forventer at blive frelst af ikke-jordiske, uanset om vi får kontakt med ET, eller de lander på Jorden – se Spielbergs *War of the Worlds*, hvis du tvivler.

Blandt forskerne med interesse for religion og utraditionelle holdninger er William Sims Bainbridge den mest prominente på grund af sine vidtrækkende interesser og viden om religion. Han er en af de mest fremragende religionsforskere og skriver jævnligt i *Journal for the Scientific Study of Religion* – det førende tidsskrift inden for dette område. Han har studeret science fiction og dets fans, og han har været redaktør for et værk om New Age, da alternative holdninger begyndte at vinde frem i 1970'erne. I denne artikel vil jeg referere til hans seneste forskning på området, nemlig hans resultater omkring troen på ufoer og religion (se artiklen "After the New Age", *Journal for the Scientific Study of Religion*, 43:3 (2004), 381-394).

Tror du på ufoer?

Der eksisterer ikke noget som en generel "tro på ufoer", ligegyldigt hvor simplificeret nogen mennesker forsøger at behandle emnet. Når jeg får stillet dette spørgsmål i radio- og tv-interview, er mit svar, at studiet af ufoer er en *videnskab* og ikke involverer tro, i højere grad end geologi eller psykologi gør. Jeg

ved (ikke tror), at der findes et uforklaret, gådefuldt ufo-fænomen, og jeg ved endda noget om det – at de fleste observationer sker om natten, at flere trekantede objekter nu bliver set i stedet for skiveformede, eller at skiveformede objekter har en tendens til oftere at være involveret i tilfælde, hvor køretøjer påvirkes. Så nej, jeg tror ikke på ufoer.

Men der er en anden mere fundamental grund til, at det er malplaceret at spørge om tro på ufoer som sådan. Den tilsyneladende ukomplerede sætning skjuler en kompleks mængde af potentielle holdninger, af hvilke ingen er tilfredsstillende omfattet af "tro på ufoer". Med andre ord, så er det at stille spørgsmålet på denne måde at skjule mere, end man gør klart. Vi kan se dette ved at tænke over de forskellige holdninger, man kan have omkring ufo-fænomenet. Disse omfatter:

- Nogle ufo-observationer er ikke forklaret.
- Nogle ufo-observationer er forårsaget af fænomener, som er ukendte for den nuværende videnskab.
- Nogle ufo-observationer er forårsaget af ET rumskibe.
- Nogle mennesker er faktisk blevet bortført af ikke-jordiske.
- Den amerikanske regering ved mere om ufoer, end den har indrømmet offentligt.
- Den amerikanske regering er i besiddelse af et nedstyrtet ufo.

Disse seks påstande er ganske klart kun en delvis oprensning af mulige holdninger ifm. ufo-fænomenet, og mange andre varianter har været brugt i tidligere nationale kortlægninger af fænomenet. Placeret i denne sammenhæng er det ikke svært at se problemet med blot at

spørge folk, om de tror på ufoer.

For at være fair: Når man bliver spurgt om det omfattende "tro på ufoer"-spørgsmål, så er intentionen ofte klar: Tror du, at nogle ufoer er fremmede rumskibe? Nogle af os vil også tænke tidsrejsende, ekstradimensionelle eksistenser eller noget mere bizart, men de fleste tænker på ikke-jordiske rumskibe.

Jeg har taget denne korte afstikker inden diskussionen af Bainbridges artikel, fordi det er vigtigt at sætte hans arbejde ind i den rette sammenhæng. Han fremsatte kun et spørgsmål om ufoer og et spørgsmål om ikke-jordisk intelligens, så hans resultater vedrører formelt kun disse to spørgsmål.

Religiøs indflydelse på holdninger til ufoer

Hvordan kan religion, bredt defineret, påvirke holdninger om ufo-fænomenet? Fra tidligere forskning og teorier om ikke-konventionelle standpunkter (astrologi, Transcendental Meditation, ESP, etc.) udvikler Bainbridge to modsatte hypoteser. For det første siger han, at det at være engageret i almindelige religioner vil mindske eller udelukke engagement i, hvad han kalder "para-religion", fordi almindelig religion konkurrerer med disse ikke-konventionelle former for tro. Man må være forsigtig med at fælde domme over sådanne ting på grundlag af anekdoter. Jeg kender ledende medlemmer af CUFOS, frivillige og andre, som har stærke religiøse holdninger. For dem kan religion dårligt være noget, som afskrækker fra en positiv holdning omkring ufoer. Hypotesen er derimod baseret på en total sum af

resultater og er af statistisk natur. Når alt kommer til alt, vil de, der er involveret i almindelige religiøs aktivitet, være mindre tilbøjelige til at have ikke-konventionelle holdninger. Selv om dette måske er sandt, så er de beviser, som Bainbridge retfærdiggør sin hypotese med, efter min mening ret svage, men det er ikke min hensigt at kritisere hans hypotese, kun hans resultater.

Bainbridge har en anden hypotese, som er den modsatte af den første. Som han skriver: "Nogle verdslige kritikere af religion vil sige, at både religiøs tro og New Age afhænger af en tro på det overnaturlige. Defineret mere neutralt, så antager begge grupper et univers, i hvilken verden er organiseret omkring træk af den menneskelige personlighed ... som fx ... en mystisk sammenhæng mellem selvet og kosmos." Baseret på dette foreslår han, at almindelig religion kan opmuntre til para-religiøse trosretninger, fordi de støtter overnaturlige antagelser omkring menneskets natur og universet.

Måske er det sådan, men hvornår er holdninger til ufoer begyndt at bygge på overnaturlige antagelser? Jeg vil ikke benægte, at nogle mennesker ser overnaturlige og mystiske elementer i ufo-fænomenet, men jeg tror ikke, at de udgør flertallet. Og når jeg tænker på ufoer, så kommer der absolut ikke noget overnaturligt ind i billedet. Den tro, at de er kræfter hinsides vores normale fysiske univers, hvad enten de forbindes med Gud eller noget andet, er en variant af overtro. Men hvis ufoer er en integreret del af vores univers, blot mere avancerede end os, så er de næppe noget overnaturligt – selv om deres handlinger kan synes overnaturlige, som at forsvinde i ét nu, eller at gå igennem mure, som det er rapporteret fra bortførelsestilfælde.

Hvis man er enig i denne tankegang, så er gisningen om, at almindelig religiøs tro støtter troen på ufoer, ret usandsynlig. Så er vi tilbage ved den første hypotese, som siger, at almindelig religiøs tro modvirker troen på ufoer. Men da jeg synes, at beviserne for dette også er ret svage, så er det svært at give nogen forudsigelser om forholdet mellem dem.

Før vi ser nærmere på Bainbridges resultater, vil jeg minde om, at folk, der er ufo-skeptikere, og som argumenterer ud fra verdslig humanisme (mange i CSICOP er af denne overbevisning), ville tage en

helt anden position end både ufo-ologer og Bainbridge. De ser troen på ufoer og religiøs tro som en manifestation af det samme dybere-liggende behov for en mening med livet. Man kan tro på frelse fra Gud eller aliens, men dybest set argumenterer de for, at det er det samme behov, der leder til troen på en af de to retninger. Sceptikerne bekymrer sig ikke så meget om detaljerne eller beviserne i denne påstand. Ej heller søger de grundigt at finde ud af, hvorfor så mange mennesker tror på *både* Gud og ufoer.

De adspurgte

Alle bruger internettet, og sociologer er ingen undtagelse. Flere og flere undersøgelser udføres på internettet af såvel universiteter som virksomhedsrelaterede forskere, fordi det koster mindre, kan gøres hurtigere og tillader mere kontrol med, hvordan en person udfylder et spørgeskema. Dette er alle gode grunde, men der er en afvejning af modstridende synspunkter. Det er meget svært at få et virkelig tilfældigt og repræsentativt udsnit af befolkningen, med mindre man har en omfattende liste over e-mailadresser. Dette betyder, at en rundspørge kan være hurtig, billig og interessant, men at resultaterne ikke kan generaliseres til at gælde andre end de personer, som udfylder spørgeskemaet. På trods af dette er fristelsen til at bruge internettet uimodståelig.

Survey2001 er et eksempel på en sådan undersøgelse. Det var en verdensomfattende undersøgelse, sponsoreret af National Geographic Society og National Science Foundation, med det formål at få en masse at vide om mennesker, deres baggrund, hvad de foretrækker, og hvad de ikke bryder sig om samt deres adfærdsmønstre. Informationerne kan bruges til nærmere forskning i forskellige hypoteser, og det var præcis, hvad Bainbridge gjorde med sine New Age-temaer. Næsten 4.000 engelsktalende deltagere svarede på spørgsmålene omkring New Age i Survey2001, og denne undergruppe er basis for Bainbridges undersøgelse. Det bør bemærkes, at disse personer kommer fra mange lande og ikke kun fra USA.

Troen på ufoer og ET

Som jeg bemærkede, så stillede Bainbridge kun to spørgsmål (ud af

i alt 20) om ufoer og ikke-jordisk intelligens. De er formuleret som udsagn, man enten kan være enig eller uenig i. De er:

- Nogle ufoer (Uidentificerede Flyvende Objekter) er sandsynligvis rumskibe fra andre verdener.
- Intelligent liv eksisterer sandsynligvis ikke på andre planeter end vores egen.

Han stillede også to andre spørgsmål, som nogle vil finde relevante for ufo-debatten, men som jeg ikke vil bruge i denne artikel:

- Videnskabeligt avancerede civilisationer, såsom Atlantis, har sandsynligvis eksisteret på Jorden for mange tusinde år siden.
- Evighedsmaskiner, anti-tyngdekraftsmaskiner og tidsmaskiner er en fysisk umulighed.

Det sidste spørgsmål demonstrerer, hvor let det er for en erfaren sociolog at stille et virkeligt rædselsfuldt spørgsmål. Der spørges om mere end én ting. Hvis man mener, at tidsrejser er mulige, men ikke de to andre muligheder, så vil man blive forvirret mht., hvad man skal svare.

Man kunne svare på spørgsmålene på en fem-points skala, fra "absolut uenig" til "meget enig". Bainbridge fandt ud af, at 22,2 % svarede, at de var "enige" eller "meget enige" i, at ufoer kunne være rumskibe, men kun 10,4 % var enige eller meget enige i, at intelligent liv næppe eksisterer andre steder (bemærk at dette spørgsmål er negativt formuleret).

Jeg er ikke overrasket over svaret på ET-spørgsmålet – de fleste mennesker mener, at intelligent liv må eksistere andre steder – men jeg undrer mig over svaret på ufo-spørgsmålet. Vi ved fra tidligere undersøgelser, at den procentdel af mennesker, som tror, at ufoer kunne være fremmede rumskibe,

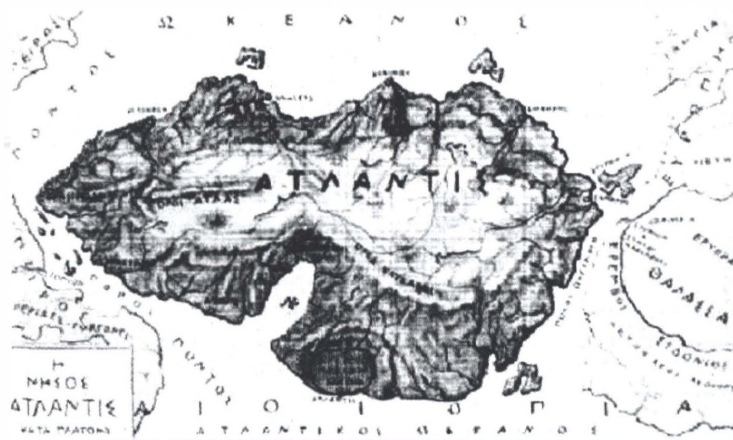
er højere end 22 %, så hvorfor den lave tilslutning til hypotesen i dette tilfælde? Selv om Bainbridge ikke giver svar på, hvor mange af undersøgelsens deltagere, der kommer fra USA, så formoder jeg, at den lavere procentdel skyldes, at undersøgelsen inkluderer folk fra mange lande med vidt forskellig viden om ufoer og dermed også forskellige holdninger til emnet. Dette er yderligere en grund til at være på vagt over for resultatet af undersøgelsen.

Har troen betydning?

Bainbridge havde tre måder at måle religiøs adfærd på. Et spørgsmål var: "Hvor ofte tager du del i religiøse ritualer?". Et andet spørgsmål var: "Hvor ofte beder eller mediterer du inden for din religiøse eller åndelige tradition?". Dette andet spørgsmål var udformet til at berøre adfærd, som ikke behøver nogen forbindelse med organiseret religion. Med et tredje spørgsmål forsøgte han at måle subjektiv religiøsitet ved at spørge: "Hvordan vil du beskrive dig selv?" – med svarmuligheder der strakte sig fra "ekstrem religiøs" til "ekstrem ikke-religiøs".

Har nogen af disse tre typer af religiøs adfærd nogen relation til troen på ufoer og ET? Det korte svar: Nej, ikke ret meget. Bainbridge bruger en korrelationskoefficient i sine undersøgelser. Den har en værdi tæt på 0, når der ikke er nogen forbindelse mellem svarene på to spørgsmål og en værdi tæt på 1 eller -1, når der er enten en stærk positiv eller negativ sammenhæng.

Religiøse tilhørsforhold. Graden af religiøs tilhørsforhold har en lav negativ sammenhæng med troen på, at nogle ufoer er rumskibe (-0,10). Mens dette støtter den første hypotese – at almindelig

religiøsitet vil modvirke en sådan tro – er det ikke noget stærkt bevis. Mere interessant er det, at troen på, at intelligent liv sandsynligvis ikke eksisterer andre steder, har en *positiv* sammenhæng med religiøst tilhørsforhold (0,23) – og det er den mest tydelige sammenhæng i hele undersøgelsen. Sammenhængen med religiøse tilhørsforhold hverken støtter eller modsiger Bainbridges to hypoteser. Men det er et interessant resultat, og Bainbridge funderer over, om "eksistensen af ikke-jordiske civilisationer har en tendens til at modsige bibelske begreber omkring Jorden og menneskehedens oprindelse. En anden mulighed er ..., at konservative religioner har en tendens til at være fremmedfjendske og generelt afviser afvigere."

Jeg er enig i, at dette er to mulige årsager til resultatet, men en anden er, at de, der ofte praktiserer religiøse ritualer, adskiller sig fra dem, der ikke gør det, på måder som Bainbridge ikke registrerer, og at det er dem, der skaber den positive sammenhæng. For eksempel er det måske således, at mennesker, der oftere går i kirke, for det meste er kvinder eller ældre, og at disse faktorer har mere indflydelse.

Hvis der er én bestemt ting, jeg gentager i min undervisning i statistisk analyse, så er det, at den sociale verden er et komplekst område, hvor mange faktorer indvirker på samme tid. Så hvis man studerer noget med simple modeller – én ting vil påvirke en anden – så kan man virkelig ikke sige meget om, *hvorfor* disse to ting er relaterede eller ikke.

Bøn eller meditation. Forbindelsen imellem New Age og hyppigheden af bøn eller meditation er positiv, men stadig ret lav. Sammenhængen med ufo-emnet er kun 0,7, hvilket giver den mest knebne mulige støtte for Bainbridges anden hypotese. Sammenhængen med troen på ikke-jordisk intelligens forbliver positiv, men er nu kun 0,13 – så de, der beder oftere, er en lille smule mere tilbøjelige til at mene, at der ikke eksisterer intelligent liv andre steder.

Bainbridge koncentrerer sig så om dem, der aldrig deltager i almindelige religiøse ceremonier – dem uden nogen tilknytning til en kirke. Inden for denne undergruppe er sammenhængen mellem hyppigheden af bøn og troen på ufoer en smule større: 0,17. Dette giver

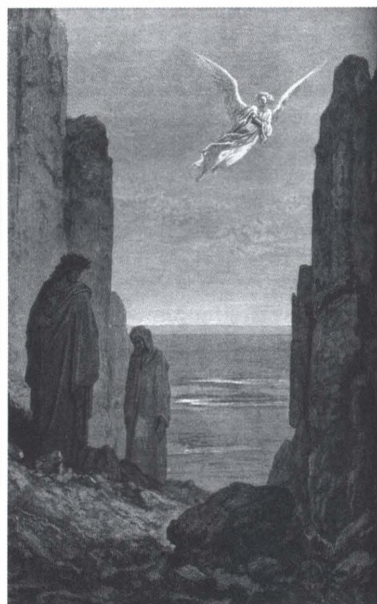
en smule støtte til den anden hypotese om, at religion har en tendens til at støtte tro på New Age-temaer (selv om jeg mener, at andre kræfter indvirker her). Interessant nok, så er sammenhængen mellem tro på ikke-jordisk liv og hyppigheden af bøn meget tæt på 0 (den faktiske værdi: -0,04) blandt dem, der ikke er medlem af nogen kirke.

Sammenhængen med andre New Age-temaer bliver større (noget i retning af 0,20 eller 0,30), hvilket betyder, at hyppigheden af bøn hænger positivt sammen med troen på New Age for dem, der ikke deltager i religiøse ceremonier.

Bainbridge har adskillige andre resultater, såsom hvordan religiøse kategorier er relateret til tro på New Age. For eksempel er katolikker generelt mere åbne over for troen på sådanne temaer, inklusive troen på aliens, end andre religioner. Og ateister er mere negative over for hele spektret af New Age-temaer end medlemmer af nogen religion, de ikke-religiøse eller agnostikerne (dem som benægter muligheden af virkelig erkendelse). Han opdagede også, at de, der betegner sig selv som moderat religiøse, er mere tilbøjelige til at tro på ESP og astrologi, sammenlignet med de ekstremt religiøse og ikke-religiøse.

En efterskrift om data

Andre sociologer har også studeret forholdet mellem religion og New Age, men mærkeligt nok citerer Bainbridge kun lidt fra deres littera-

("Angel of Zeal" af Gustave Doré, 1880)

tur. En aktiv forsker har været Erich Goode, en professor i sociologi. I en artikel publiceret i *Skeptical Inquirer* ("Two Paranormalisms or Two and a Half? An Empirical Exploration", januar/februar 2000, s. 29-35) rapporterer han om en undersøgelse, hvor han sætter religion og New Age i forhold til hinanden. De adspurgte var studerende på universitetet, så ligesom det er tilfældet med Bainbridge, blot af andre grunde, kan hans resultater ikke generaliseres til at omfatte alle voksne.

Goode spurgte de studerende om ufoer, ESP, astrologi og andre ting. Hans ufo-spørgsmål lå meningsmæssigt tæt på dem, Bainbridge stillede: "Mange af de uidentificerede flyvende objekter (ufoer), som er blevet rapporteret, er virkelige rumskibe fløjet af intelligente væsener fra andre planeter". Derfor er det fair og brugbart at sammenligne resultaterne fra de to undersøgelser. Han spurgte dem også om, hvorvidt der eksisterer engle, om der er en himmel, hvor gode mennesker bliver belønnet i al evighed, om Djævelen eksisterer som et fysisk væsen, og hvorvidt Gud skabte alting på seks dage for cirka 10.000 år siden.

Han brugte en tre-points skala til alle spørgsmål, med svarene "enig", "ikke sikker" og "u enig". Denne forskel på svarmulighederne kan komplicere en sammenligning, men vi kaster os ud i det.

Kun 19,0 % af de studerende var enige i udsagnet om ufoer. Selv om det er lavt, så er det meget tæt på den procentdel, der var enige eller meget enige i det samme ufo-spørgsmål, som Bainbridge formulerede. I modsætning hertil var 43,6 % af de studerende enige i, at engle eksisterer, 54,4 % i at himlen eksisterer, 35,6 % i at Gud skabte verden som beskrevet i Bibelen, og kun 14,9 % var enige i, at Djævelen eksisterer. (Jeg har en mistanke om, at procenten er så lav, fordi spørgsmålet går på, om Djævelen eksisterer som et "fysisk væsen". Man kan jo godt tro på Djævelen, men mene, at han/hun/det er noget overnaturligt).

Så i Goodes undersøgelse har vi ikke målinger af religiøs adfærd, men i stedet religiøse holdninger, eller i det mindste de holdninger der er forbundet med kristendom. Og har disse forhold den samme relation til troen på ufoer, som dem Bainbridge fandt? Jeg udregnede en passende korrelationskoefficient fra Goods tabeller og fandt den føl-

gende sammenhæng mellem tro på ufoer og religiøse holdninger. Jeg medtog ikke spørgsmålet om Djævelen på grund af dets udformning:

- Engle eksisterer: 0,10
- Himlen eksisterer: 0,08
- Gud skabte verden som fortalt i Bibelen: -0,09

Det, der slår mig, når jeg ser nærmere på Bainbridges og Goodes arbejde, er, hvor ringe forholdet er mellem troen på ufoer som fremmede rumfartøjer og religiøs adfærd eller holdninger. Jeg kan ikke se, at *noget* forhold mellem disse to understøttes af de ovennævnte data.

Ej heller ser det ud til, at begge former for tro har deres årsag i nogen anden faktor (som fx et behov for frelse).

Vi har alle vores egne meninger om disse ting, og måske mente du, at der var en sammenhæng. Og måske forbinder du i dine personlige holdninger religion og ufo-fænomenet. Men alt taget i betragtning, baseret på min erfaring og viden om troen på ufoer og min læsning af tidligere undersøgelser om holdninger til ufoer, så er jeg ikke overrasket. Akademikere og skeptikere (og de er ofte de samme) bliver

ved med at søge grunde til at koble troen på ufoer sammen med andre (irrationelle) faktorer. Men generelt tager de fejl. Troen på ufoer, ligegyldig hvordan vi definerer den, kan ikke let forklares gennem forskellige sociale faktorer. □

Kilde:

International UFO Reporter, nr. 4, 2005/Oversættelse: Peder Schultz & kmh

2. del

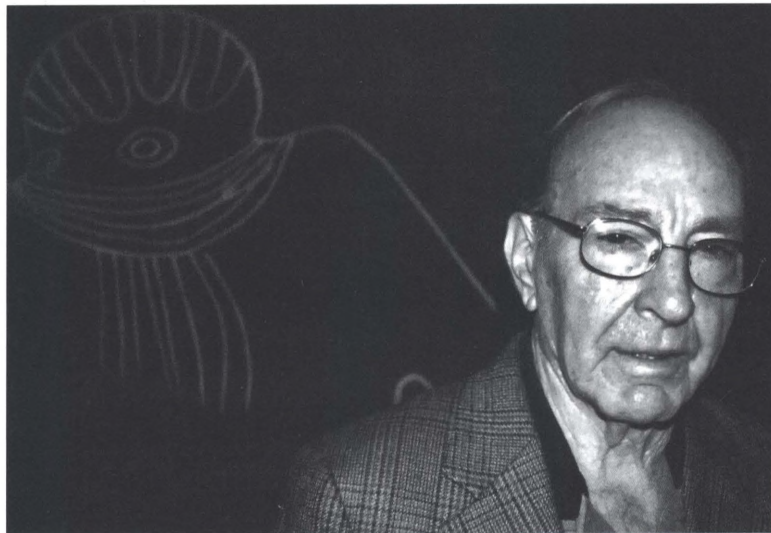
Rejsen til Månen forandrede hans liv

AF CLAS SVAHN

(Fortsat fra *UFO-Nyt* nr. 1, 2006)

"Jeg har været på Månen!" understreger Edgar D. Mitchell. Apollo 14-astronauten er vant til at blive spurgt, om ikke måneprogrammet var et stort svindelnummer, og han kan give konspirationsteoretikerne svar på tiltale. Ed Mitchell fortæller også, at ingen af de astronauter, han kender, har set ufoer i rummet.

(Foto: Clas Svahn)

Diskuterede aldrig ufoer

Ed Mitchell fortæller, at han har syv eller otte uafhængige kilder, som bekræfter, at det ved Roswell drejede sig om et ikke-jordisk fartøj.

"De har gjort mig så overbevist, at jeg har kunnet gå ud og fortælle om sagen. Men der findes flere, som ligger inde med viden. Men selv har jeg aldrig set en ufo eller nogen ikke-jordisk. Den nærmeste nærkontakt, vi havde, var, da jeg og Alan Shepard havde været på Månen i næsten 34 timer og kom tilbage for at koble sammen med kommandomodulet, som befandt sig i en bane om Månen. Da vi bankede på døren, for at Stu Roosa

skulle åbne for os, spurgte han 'Hvem er det?'"

Hvor meget energi bruger du på at undersøge ufoer?

"Ikke ret meget, da det ikke er min største interesse. Jeg interesserer mig mere for ren videnskab og at undersøge de gådefulde problemer, som vi allerede har talt om. Hvordan får vi et samfund, en civilisation, som ikke opbruger ressourcerne? Det er et spørgsmål, jeg har beskæftiget mig med i over 30 år. Men folk har mere personlige problemer i fokus. Først må man have løst, siden kan man måske tænke på noget andet."

Ufoer var heller ikke noget, man talte om blandt astronauterne. Alle

var helt fokuserede på træningen til den opgave, som ventede. Han tror heller ikke, at NASA skulle have beskæftiget sig med regelmæssigt at indsamle ufo-rapporter.

"Nej. Det var aldrig noget, som blev diskuteret i astronautprogrammet. Selv så vi heller aldrig noget ukendt i rummet. Alt det, som det fortælles, at vi så, er løgn. Der blev gjort en del iagttagelser af ting, som siden viste sig at være misfortolkninger, og når der blev skrevet om det, blev observationerne overdrevet og forvrænget. Jeg kender alle astronauter helt frem til Skylab, og ingen af dem har set nogen ufoer i rummet. Eller på Månen. Trods alle fantastiske historier, som blandt andet dem Richard Hoagland har fundet på.

Nogle få, Gordon Cooper for eksempel, talte om sin overbevisning. En anden var Deke Slayton, men han talte ikke så meget om det. Nogle flyvevåbenpiloter og andre piloter, som jeg har talt med, har haft egne oplevelser. Det har jeg aldrig haft. Jeg var i militæret i 1952, og dengang havde mange piloter observationer, både civile og militære, men de lærte hurtigt at holde mund, da det skabte problemer for dem. De holdt ganske enkelt op med at rapportere."

"Alt dette tyder på, at der foregik en mørklægning," fortalte han mig, da vi gik ud fra hotellet for at gå en tur i byen. Mitchell mener også,

at hele Project Blue Book var en mørklægningsoperation.

Vi vandrede rundt i et køligt Interlaken nogle timer, mens vi diskuterede alt fra den seneste orkan, som slukkede for strømmen og næsten blæste taget af et af Ed Mitchells huse, til, hvordan menneskelige væsener måske kan nå ud over de seks sanser, vi i dag kender til.

Da jeg spørger ham, hvordan han ser på alle dem, som påstår, at han og hans kammerater aldrig har været på Månen, virker Ed Mitchell træt. I løbet af de dage, vi mødtes, fik han det spørgsmål ved flere tilfælde og henviste da kort til hjemmesiden badastronomy.com, som tager fat på og afliver alle myterne (se bogtilbud side 23).

"Det stærkeste modargument er, at hvis det virkelig havde været fup, så ville russerne aldrig have holdt mund med det!" siger han til slut. "Der foregik et kapløb til Månen, og de ville aldrig have ladet os slippe godt fra sådan et fupnummer."

Man kan forstå hans irritation. Her har han som en af blot en håndfuld mænd gennemført en historisk rejse, og så er der nogen, der sætter spørgsmålstejn ved, om den i det hele taget har fundet sted.

Første måneolympiade

Foruden den overvældende oplevelse på vejen hjem til Jorden, var der mange øjeblikke, som Ed Mitchell aldrig glemmer. Som da Apollo 14 rundede Månen og kom om ind over dens bagside, som den gang var helt lagt i skyggen.

"Det er noget af det sorteste sorte, du kan finde. Stjernerne lyser stærkt, men uden Solens lys og uden Jordens lys bliver det ret så mørkt."

Nede på selve måneoverfladen var arbejdsskemaet hårdt. Men sammen med Alan Shepard gennemførte Ed Mitchell det, som skulle blive den første måneolympiade.

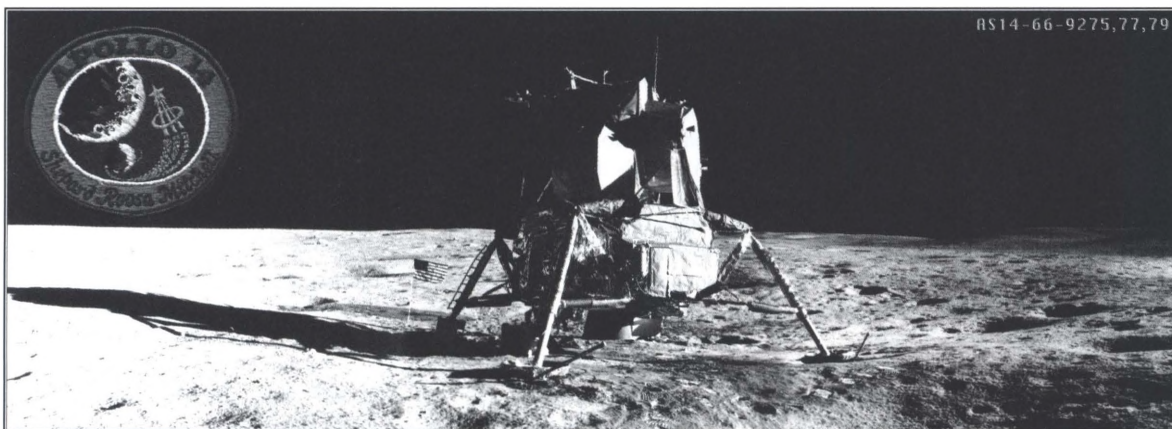
"Det var ganske improviseret.

Alan havde taget hovedet fra en golfkølle med sig, og da vi var færdig med vores arbejde, tog han køllebladet frem og skruede det fast på et udtjent instrument, svingede det nogle gange og ramte til slut. Selv tog jeg en stang fra et instrument til måling af solvinden og anvendte den som et spyd, som jeg kastede efter golfbolden. Det var hele olympiaden! Et par slag med golfkøllen og et spydkast. Jeg kom nogle decimeter længere, så jeg er den første månemester!"

Da vi skiltes, var det spørgetid for indbyggerne i Interlaken. Mange kom for at tale med en rigtig Apollo-astronaut. Og givetvis får han det obligatoriske spørgsmål, om han virkelig har været på Månen. Det har han!

Kilde:

UFO-Aktuelt nr. 4, 2005. Oversættelse: -for

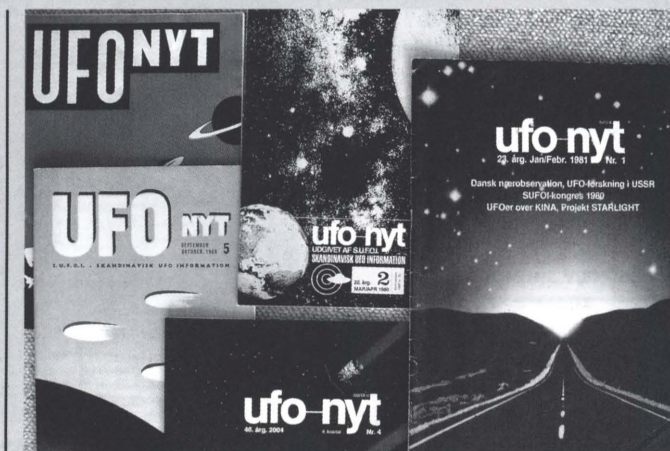

Læs mere om Ed Mitchell på hans hjemmeside: www.edmitchellapollo14.com.
(Foto: NASA)

Giv et bud på UFO-Nyt!

Det er lykkedes os igen at samle et næsten komplet sæt af UFO-Nyt fra november 1958 til og med UFO-Nyt 2005 – kun årgang 1973 mangler. Enkelte af de første numre findes kun som fotokopi. Du kan sikre dig denne unikke samling ved at sende dit bud til UFO-Nyts redaktør Kim Møller Hansen på adressen: Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. Eller på e-mail: kim_moeller_hansen@gyldendal.dk

Samlingen går til den læser, som giver det højeste bud over kr. 1.900,00. Hver læser må indsende ét bud, og det skal være Kim Møller Hansen i hænde **senest 1. juli 2006**. Årgangene sælges kun samlet, og portoer er betalt.

Tankelæsning på vej til Månen

Tre uger inden Apollo 14 skulle løfte sig fra Jorden, besluttede astronauten Ed Mitchell at gennemføre et tankelæsningseksperiment om bord på Apollo 14. Et eksperiment, som kom til at vække stor opmærksomhed, da det blev kendt af medierne gennem en af deltagerne, svenskeren Olof Jönsson, som bor i Chicago.

AF CLAS SVAHN

Ed Mitchells tankelæsningseksperiment blev omtalt i alle verdens medier. Men ideen til eksperimenterne var rent personlige, og havde Mitchell selv fået lov at bestemme, var det aldrig sluppet ud.

"Jeg gennemførte forsøgene både på vejen ud og på hjemturen," fortæller Ed Mitchell. To gange hver vej. De var ikke planlagte af NASA, men jeg foretog dem selv sammen med hjælp fra to venner, som var doktorer i medicin, dr. Boyle og dr. Maxie, begge interesserede i telepati. Og vi besluttede, at vi skulle gøre et forsøg. De rekrutterede Jönsson og et andet medium."

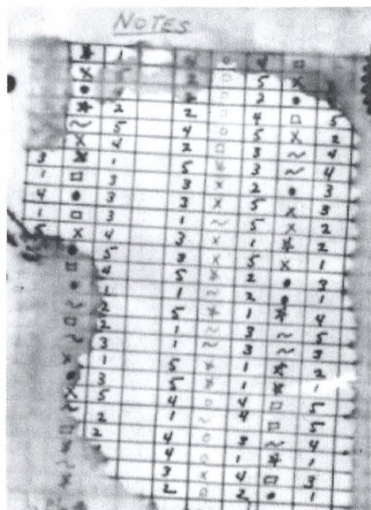
To uger før opsendelsen talte Ed Mitchell med Olof Jönsson for første gang. Sammen gennemførte de en række forsøg over telefonen. Mitchell på Cape Kennedy og Jönsson 2.000 kilometer derfra i Chicago. Som hjælp havde de de klassiske zenerkort med symbolerne stjerne, bølgelinje, kors, kvadrat og cirkel. Første forsøg gennemførte de på månefærdens anden dag. Mitchell havde nedskrevet et antal serier i sin logbog, serier, som han havde noteret på Jorden før opsendelsen, da han ikke kunne tage kortsamlingen med om bord. Han valgte en tilfældig serie og begyndte at "sende" – stjerne, kors, cirkel, stjerne... I løbet af 6-7 minutter sendte han 25 symboler til modtagerne på Jorden. På det fjerde døgn fulgte Mitchell op med en anden sending, lige inden Apollo 14 gik ind i sin bane rundt om Månen. På vejen hjem var der yderligere to tankeoverføringseksperimenter.

Resultaterne sammenlignes

"Bagefter sendte vi resultaterne til parapsykologen J. B. Rhine og en anden fra New York, Karlis Osis, som kontrol. På den måde fik vi to uafhængige kontroller. Resultaterne blev sammenlignet på to måder. Dels som fuldtræffere, dels med

hensyn til at jeg blot 'sendte' fire gange, mens modtagerne på Jorden regnede med seks tilfælde. Siden korrigerede de for det faktum, at vi sendte 40 minutter ved opsendelsen, hvilket modtagerne ikke havde regnet med. De lå altid 40 minutter foran mig. Så da vi korrigerede for disse to tilfælde, fik vi et bedre resultat. Pletsquiddene uden korrigeringerne gav et resultat, som burde have indtruffet én gang pr. 3.000 forsøg, hvilket er ret godt til at begynde med, men når vi korrigerede for de afvigelser, som modtagerne ikke kendte til, blev resultatet én pr. 12.000. Endnu bedre."

For en udenforstående kan resultatet være svært at forstå. På Jorden havde Olof Jönsson opfattet 150 tegn – trods det, at Mitchell kun havde sendt 100. Journalisten Eugen Semitjov, som mødte både Olof Jönsson og Ed Mitchell efter landingen og gennemgik samtlige sendinger med dem, konstaterede, at de indledende test på Jorden gav en træfprocent på omkring 30, mens dem fra rummet viste 37,5. Hvis alt kan henføres til tilfældighed, burde Olof Jönssons træffere have været på 20 procent.

En (vandskadet) side med Ed Mitchells noter fra tankeoverføringsprojektet udført om bord på Apollo 14.

Jeg har forstået, at du var meget imponeret over, hvad Uri Geller præsterede ved det eksperiment, som du senere var med til og arrangerede ved Stanford Research Institute (SRI)?

"Det er rigtigt. Han gør, hvad han siger, at han gør. Jeg blev selv vidne til psykokinese. Eksperimenterne i laboratoriet var ikke alle lige så imponerende, som de var udenfor. Laboratorier er altid et hæmmende miljø før paranormale personer. Den nødvendige skeptiske attitude, som råder dér, hæmmer resultaterne. Empatien mellem to personer, den resonans, som opstår, er afgørende for, hvor godt forsøget skal fungere."

Hvad skete der, da Geller forlod laboratoriet?

"Lad mig give et eksempel. Vi foretog en serie eksperimenter ved Stanford, og Uri var ikke så glad, da han ikke fik de resultater, han ville, som følge af den skepsis, der herskede i laboratoriet. Uri klagede over, at han ikke kunne udføre psykokinese, når jeg spurgte, om han kunne udføre teleportation. Jeg havde jo efterladt et Hasselbladkamera på Månen, så jeg spurgte Uri, om han kunne hente kameraet tilbage til Jorden. Da NASA havde serienummeret, skulle det være en let sag at kontrollere, om det var rigtige kamera. Da jeg havde sagt det, kunne jeg næsten se, hvordan hans hjerne arbejdede med at bringe kameraet tilbage, mens vi sad ved et bord i SRI's cafeteria. Vi var vel 10 personer, og vi havde fået frokost og skulle tilbage til laboratoriet, da Uri, som sad ved siden af mig, sagde, at han ville have en is til dessert. Da det var mig, som betalte det hele, sagde jeg 'OK, Uri'. Så servitricen hentede en skål med is.

Han tog nogle skefulde og begyndte pludseligt at skribe af smerte, tog sig til munden og tog noget is ud af munden. Da jeg fik den over i mit glas med vand, kom

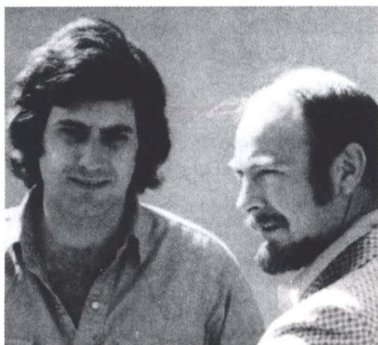

Zenerkortene er opfundet af Karl Zener, som arbejdede sammen med Joseph Rhine.

der noget, der lignede en lille jagt-pil monteret over et lille fårehoved til syne. Jeg så på den, tog genstanden op og sagde 'Mine herrer, det her ligner en del af en slipsenål, som jeg havde en gang'. Den havde ligget i et smykkeskrin, som jeg mistede for omkring et år siden, da jeg pendlede mellem Houston og Cape Kennedy. Vi lo, og matematikeren begyndte at beregne, hvor stor sandsynligheden var for, at noget sådant skulle ske.

Bagefter gik vi tilbage til laboratoriet, og jeg befandt mig i det indre laboratorium for at forberede eftermiddagens arbejde, mens de andre fortsat stod udenfor og talte. Da hørte jeg et 'plink' fra gulvet ved siden af mig. Jeg kiggede ud gennem døren for at se, hvad det var, som skete, blot for at se hvordan Harold Puthoff bøjede sig ned for at samle noget op fra gulvet. 'Hvad er det her?' sagde han og gav mig det. Det viste sig at være yderligere en del af samme slipsenål. Til og med var brudtypen den samme." Nu var to af Ed Mitchells ejendele dukket op!

"Puthoff og jeg gik ind i laboratoriet for at fortsætte forberedelserne. Da vi stod der og arbejdede, fik jeg øje på nogle lysglimt i øjenkrogen og så noget lande på gulvtæppet. Denne gang bøjede jeg mig ned for at samle genstanden op. Den så ud til at dukke op i øjenhøjde, inden den faldt ned på gulvet. Da jeg tog den op, så jeg, at det lignede den slipsenål med en perle på, som jeg fik af min bror i julegave. Den kom fra samme smykkeskrin og så ud, præcis som den jeg mistede for et år siden."

Uri Geller og Ed Mitchell på Stanford Universitetet i Californien. Her havde Geller problemer med, hvad han kaldte for en skeptisk atmosfære, som hindrede ham i at få succes i laboratoriet. Når den mest kritiske forsker, professor Russell Targ, ikke var til stede, gik det pludseligt bedre.

Ringen sluttet

"Her stod vi med tre genstande, som jeg havde mistet, men som alle dukkede op inden for en time. Teleportation. Det sjove var, at direkte efter denne hændelse vendte jeg tilbage til Houston, hvor jeg mødte Norbu Chen, en mand der ligesom Uri Geller kunne udføre mærkelige ting. Da jeg fortalte Chen, hvad jeg havde oplevet, sagde han bare 'Uri Geller, ha!', 'Psykokinese, bah!' Siden spurgte han, om jeg ville se psykokinese, hvilket jeg gerne ville. Så bad han mig om at tage en tung guldring, som jeg havde fået af min far, af. 'Hold den i hånden,' sagde han, hvilket jeg gjorde. Og uden at røre mig førte han sin ene hånd flere gange over min knyttede hånd, hvor jeg havde ringen, inden han bad mig om at åbne hånden. Ringen var trykket sammen og kunne ikke længere sættes på fingeren! Jeg bad ham om ikke at rette den ud igen."

Ed Mitchell er overbevist om, at teleportation og psykokinese fungerer. Også på makroniveau. Men mens vi sad og talte sammen om dette emne, kunne man tydeligt mærke, hvordan han brugte sine analytiske evner til at danne det verdensbillede, som han mente at se flere og flere beviser på. En verden, hvor alle har samme medfødte evner, som dem, han så hos Uri Geller.

Da jeg vendte tilbage til Sverige, læste jeg, hvordan Mitchell beskriver hændelsen på SRI i sin bog "The way of the explorer". Og selv om detaljerne stemmer, så savner man en vigtig ting. Da den tredje genstand dukker op i laboratoriet, den slipsenål Ed Mitchell fik af sin

De tre genstande, som Uri Geller skulle have fået teleporteret til Stanford for øjnene af Ed Mitchell og andre.
(Foto: Edgar Mitchell)

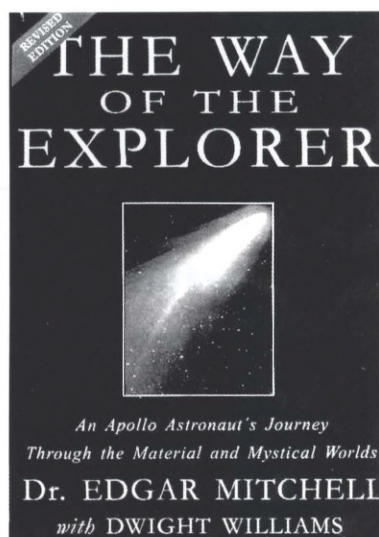
bror, siger han til mig, at han så et lysglimt i øjenkrogen samtidig med, at nålen dukker op. Mærkeligt nok nævner han ikke dette lysglimt i bogen. Da jeg spørger ham, om han virkelig så en glimt, giver han et svævende svar og taler i stedet om, at han så et glimt af noget dukke op i luften. Det er ikke til at lade være med at tænke på, om Uri Geller på et tidspunkt er faldet over Ed Mitchells mistede smykkeskrin, og da forsøgene i laboratoriet ikke gik så godt, ville han vise, hvilke kræfter han trods alt havde ved hjælp af en lille opvisning uden for de kontrollerede forhold. I alle tilfælde er det interessant, at Ed Mitchell, uddannet videnskabsmand som han er, aldrig reflekterede over denne mulighed. Hverken i bogen, eller da vi mødtes.

Men Uri Gellers påstande om, at han har fået sine evner af ikke-jordiske besøgende, synes Ed Mitchell ikke at tage alvorligt. "Jeg ved ikke. Jeg var ikke til stede," siger han og ler. "Jeg afviser ikke hans oplevelse, men jeg kan afvise hans tolkning af oplevelsen". Hvilket helt klart betyder, at han er i tvivl om, hvorvidt det gik sådan til.

I sit hjem i Florida opbevarer Ed Mitchell et antal genstande, blandt andet nogle skeer, som børn skal have bøjet gennem psykokinese, og han indrømmer gerne, at disse genstande, inklusive den sammenklemt ring og de teleporterede slipsenåle, er mere værdifulde for ham, end alle laboratorieforsøgene. "Men det er ikke rigtig videnskab," konstaterer han. □

Kilde:

UFO-Aktuelt nr. 4, 2005. Oversættelse: -for

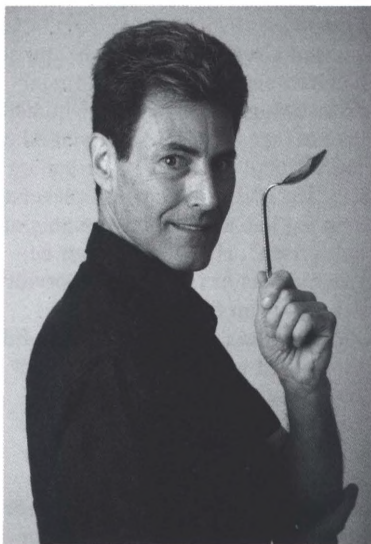
Gensyn med Geller

Der har i mange år været stille omkring Uri Geller. Hvad laver han egentlig i dag? Påstår han stadig, at han kan sætte ure i stå og bøje skeer?

AF BENJAMIN
RADFORD

Den tidligere israelske faldskærms-soldat Uri Geller fik international berømmelse i 1970'erne. Geller, som hævdede at være efterkommer af psykoanalytikeren Sigmund Freud, sagde, at han kunne bøje skeer og få liv i standsede ure alene ved tankens kraft. I sine velmagtsdage dukkede Geller op i utallige tv- og radioprogrammer, fik i tusindvis af tilhængere såvel som omtale i mange artikler – også i det skeptiske, amerikanske tidsskrift "Skeptical Inquirer".

Lige så glad Geller var for at være i rampelyset, lige så ivrig var han efter at sagsøge sine kritikere (uden held), især tryllekunstneren James Randi og "Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal" (CSICOP). Uanset, om Geller faktisk havde de påståede evner eller ej, så kunne tryllekunstnere som Randi nemt kopiere alle Gellers bedrifter. Som Randi ganske rigtigt sagde: "Hvis Uri bruger sin hjerne til at bøje skeer med, gør han det på den svære måde."

Uri Geller har
hjemmesiden
www.uri-geller.com

Uri Geller har ikke genvundet fortidens berømmelse, men flyttet sine talenter over på andre områder. I 1977 udgav han et musikalbum med egne kompositioner. Det indeholder 11 numre med titler som "Come on Love", "Velvet Space", "Beyond Imagination" og "I Cannot

Answer You". Albummet fik stort set ingen opmærksomhed dengang, men blev af uforklarlige grunde genudgivet i 2000. En anmelder på Amazon.com skrev:

"Det er meget, meget sjældent, at et så talentløst musikalbum udkommer, men for Uri Geller skete det alligevel forholdsvis let. Det er 'elendig' musik, og det er virkelig skrækkeligt og ikke værd at høre på. Det bør heller ikke sælges af selv de mest hardcore leverandører af den mest tarvelige musik."

Geller lever fortsat af sin fortid og har udgivet over et dusin bøger såvel som sit "Mind Power Kit" (hjerne-energi-sæt) – komplet med en "effektiv krystal" og den fejlagtige påstand, at mennesket kun bruger 10 % af sin hjernekapacitet.

I 1999 udgav han romanen "Ella" om en ung britisk pige, der til sin egen forbløffelse udvikler mystiske telepatiske og psykokinetiske evner.

Geller har fået presseomtale gennem de seneste år, ikke ved at bøje skeer eller sætte ure i gang, men pga. sit venskab med (og energiske forsvar af) Michael Jackson. Geller var overbevist om Jacksons uskyld, for som han sagde, havde han hypnotiseret Jackson og spurgt ham, om han nogensinde havde forulempet børn. Jackson sagde "nej". Det var grund nok for Geller, som derefter sagde, at Jackson skulle glemme, at han spurgte. Gellers spådom blev bekræftet af Jacksons frikendelse, og Geller er sikker på, at Jacksons karriere vil fortsætte i

en bedre retning end tidligere. Som han sagde til londonavisen "Daily Telegraph" den 18. juni 2005:

"Dette comeback vil blive det mest dramatiske i showbiz nogensinde, voldsommere end da Elvis Presley vendte hjem fra hæren. Faktisk er det eneste, som kan slå dette comeback, hvis Elvis genopstår fra de døde."

Så vær forberedt på denne jordrystende genopstandelse af enten Elvis Presleys eller Michael Jacksons karrierer.

Geller, som bor i London, bruger meget af sin tid på at skrive, holde foredrag og udføre velgørenhedsarbejde, fx hjælpe alvorligt syge børn. En af Gellers seneste initiativer er et Psykisk Museum i York, som han etablerede i 2005 sammen med astrologen Jonathan Cainer. Besøgende bliver i hold på 12 eller færre ført gennem "sindsåbnende eksperimenter, som giver en personlig oplevelse af psykisk kræfter og potentiale". Udstillinger og demonstrationer omfatter ønskekviste, psykometri, aura og energifelter, remote viewing, psykokinese og telepati.

Uri Geller siger:

"Det, der sker rundt omkring i verden lige nu, er, at folk er begyndt at tro på psykiske fænomener... Det virker, ellers ville folk ikke være interesseret i det."

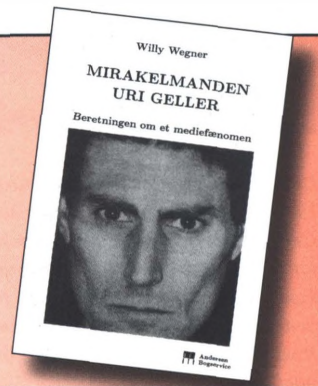
Kilde:

Skeptical Inquirer, January/February 2006/ -for

Læsertilbud

Læs Willy Wegners "Mirakelmanden Uri Geller – beretningen om et mediefænomen". Den lille bog er på 35 illustrerede sider – og koster kun kr. 9,00.

Bogen bestilles på kuponen side 23.

Fra gyser til guder

For årtusinder siden opholdt fremmede astronauter sig på vores planet. De dikterede skriftkloge hele sandheden og befalede dem at viderebringe denne sandhed uforfalsket til fremtidige generationer. Men bedrevidende mennesker manipulerede med sandheden, og der opstod religioner. Rumvæsner byggede pyramiderne i Egypten, startramper til deres rumskibe og andre kæmpestore bygningsværker, som vi ikke er i stand til at genskabe i dag. De efterlod sig myter, skriftegn og gådefulde genstande. Og de fremmede tilintetgjorde en del af den da eksisterende menneskehed og avlede en ny menneskeart – måske de første repræsentanter for Homo sapiens. Vi står i gæld til disse rumguder, som gav os vores intelligens og længslen efter verdensrummet.

Dette er Erich von Dänikens budskab, som han siden 1968 har udbredt verden over i sine utallige bøger, foredrag og dokumentarudsendelser med astro-arkæologisk bevismateriale. At von Däniken mange gange er blevet afsløret i at pynte på "beviserne", overfortolke vidnesbyrd i gamle skrifter og mangle fundamental arkæologisk viden er sådan set sagen uvedkommende. Da hans ideer dukkede op i 1968, fik de straks en kolossal

udbredelse. Der var tydeligvis grobund for provokerende påstande, der talte autoriteterne midt imod. Dänikens oprør mod gængse arkæologiske antagelser vandt gehør i et vestligt samfund præget af modstand mod intellektuelle autoriteter (ungdomsoprøret), lede ved militære autoriteter (bl.a. som følge af Vietnamkrigen), og frygt for hvad videnskaben kunne påføre os (atomvåbenfrygten under Den kolde Krig) osv.

Erich von Däniken fotografert i 2005 på sin 70 års fødselsdag i kontoret i Mystery Park, Interlaken, Schweiz. Däniken er stadig aktiv og rejser det meste af året. (Foto: Clas Svahn)

Däniken er blevet efterfulgt af mange andre astro-arkæologiske forfattere, der ofte har deres egen nye version af Den store Sammenhæng (se skemaet "Hvem er fortaler for hvad?"). Da interessen for astro-arkæologi begyndte at aftage, var disse forfattere hurtige til at tage et nyt medie i brug. De var nogle af de første til at forstå internettets store betydning for den frie tanke og skøre ideers udbredelse. Inden længe havde alle astro-arkæologiske forfattere deres egen hjemmeside, hvor spekulationerne om vores fortid fik frit afløb – og de linkede flittigt til hinandens hjemmesider og forstærkede dermed hinandens synspunkter. Da den unge generation begyndte at surfe rundt på det jomfruelige internet, var hjemmesiderne med alternative teorier om vores fortid temmelig dominerende og kom i den grad til at præge ungdommens historiesyn. I midten af 1990'erne viste en undersøgelse, at mere end 1/3 af alle college-studerende i USA troede, at fremmede væsner havde besøgt Jorden engang i en fjern fortid, og mere end ¼ troede, at Atlantis engang har eksisteret. Denne udvikling blev godt hjulpet på vej af de alt for mange tv-kanaler, som skulle slås om sendetid for at vise en overflod af ligegyldige genudsendelser af bl.a. pseudo-videnskabelige udsendelser. Selv Erich von Dänikens gamle dokumentarprogram "Chariots of the Gods?" var med i den uendelige båndsløjfe på amerikansk kabel-tv.

I den velskrevne bog "The Cult of Alien Gods – H.P. Lovecraft and Extraterrestrial Pop Culture" sporer Jason Colavito denne tro på fortids-

AF KIM MØLLER
HANSEN

Anmeldelse

astronauter helt tilbage til horrorforfatteren H. P. Lovecrafts værker. Det er en velskrevet beretning, hvor man som læser føres gennem 50 års astro-arkæologi og pseudovidenskab fra Erich von Däniken til selvmordskulten Heavens Gate og Raëlianernes kvalmende menneskeklonings-sekt.

H. P. Lovecraft (1890-1937) kaldes den største horror-forfatter siden Edgar Allan Poe. Han skabte Cthulhu-myten, som plantede ideen om, at fremmede væsner står bag fortidens bygningsværker og civilisationer.

Man er som læser slet ikke i tvivl om, at Jason Colavito er en stor fan af H.P. Lovecraft og har læst størstedelen af hans horrorhistorier, som i bl.a. blev offentliggjort i blade som *Astounding Stories* og *Weird Tales*. Colavito påviser, hvordan elementer fra Lovecrafts horror-historier kan genfindes – nu ikke som fiktion, men som facts – i de forskellige astro-arkæologiske forfatters "teorier". Især Lovecrafts historie fra 1926 "The Call of Cthulhu" og de efterfølgende fortællinger i Cthulhu-traditionen, ser ud til at have dannet grobund for udviklingen af de astro-arkæologiske ideer. Lovecrafts gysernoveller bygger på forfatternes forestillingsverden om, at Jorden i fjerne tids-

aldre var behersket af frygtelige og onde væsner, og at enkelte af dem stadig lever og venter på at generobre magten.

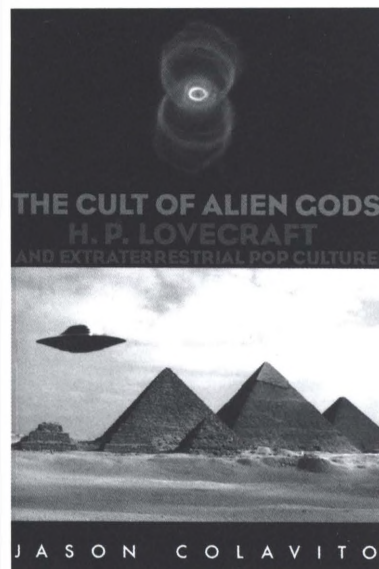
For Lovecraft var gysernovellerne ren fiktion, og han havde absolut intet til overs for folk, som i fuld alvor troede på, at Jorden engang havde haft besøg fra rummet. Da Charles Fort i 1919 i bogen "The Book of the Damned" påstod, at mennesket er rumvæsners ejendom, og at de fremmede af og til besøger os på Jorden, kaldte Lovecraft teorien for vrøvl!

Lovecraft begyndte sin forfatterkarriere med at bestyre en astronomipalte i en avis, hvor han talte dunder mod astrologi samt senere kritiserede forfatteren Ignatius Donnelly's fantasier om Atlantis og Helena Blavatskys teosofiske udgydelser. Lovecraft var hele sit liv ateist og en materialist, der tilbød videnskaben og fornuften. Han var en fantasifuld forfatter, som hurtigt skabte en kreds af forfattere omkring sig – forfattere, som lod sig inspirere af Lovecrafts Cthulhu-myte og bidrog til Cthulhu-traditionen med nye historier.

Det er paradokalt, at Lovecraft tilsyneladende har været en væsentlig inspirationskilde for eftertidens astro-arkæologiske ideer. For Lovecraft er mennesket en lille ubetydelig brik i det store kosmos, og universets øvrige beboere er fjendtlige eller i bedste fald slet ikke interesserede i mennesket. I astro-arkæologernes verden er de fremmede derimod menneskeliggjorte. Nu er de hjælpende væsner i en nykristen mytologi, hvor engle er erstattet af aliens.

Foruden at dokumentere Lovecrafts indflydelse på astro-arkæologiske teorier og Raëlianernes kloningsbestræbelser, argumenterer Jason Colavito også for, at tilslut-

ningen til sådanne moderne myter giver anledning til bekymring i en tidsalder, hvor videnskaben fejrer sine største succeser. Han mener, at den vestlige verden ved indgangen til det 21. århundrede er vidne til en dybtliggende nedbrydning af Oplysningstidens værdier, som er grundlaget for den moderne verden. □

"The Cult of Alien Gods" er på 398 sider og illustreret. Bogen koster 19,00 US\$ og er udgivet af Prometheus Books, New York, i december 2005. Bogen kan bestilles på: www.amazon.com.

Cthulhu kalder

Novellen "The Call of Cthulhu" findes i to danske oversættelser:

Dansk titel: *Kaldet fra Cthulhu*
Redaktør/oversætter: Martin Hansen
Findes i: *Rædslen fra Dunwich*
Forlag: Interpresse 1994

Dansk titel: *Når Cthulhu kalder*
Oversætter: Flemming Chr. Nielsen
Findes i: *Frygtens Herre*
Forlag: Aarsleffs Forlag (1983)

Historien er formet som en gennemgang af hovedpersonens grandonkels papirer. Onklen havde interesseret sig for Cthulhu, hvilket for alvor var eskaleret, da en ung kunster kommer til ham med et lerrelicief, som han havde lavet, mens han sov og var vågnet med hænderne i. Dette relief forestiller et væsen med tynde vinger,

Hvis alle astro-arkæologernes forsvundne kontinenter virkelig har eksisteret, skulle verdenskortet se sådan ud. Faktisk ville der næsten ikke være noget hav tilbage, men det holder bestemt ikke de fantasifulde forfattere tilbage.

▶ et blæksprutteagtigt hoved og en grotesk skikkelse. Derefter følger en efterforskning, der afdækker noget af gåden om R'lyeh og Cthulhu. Under denne efterforskning hører man historien om nordmanden Gustav Johansen, som var eneste overlevende efter et besøg til R'lyeh.

Den ikke-jordiske gud, Cthulhu, stiger op fra sin krypt i det sunkne kontinent R'lyeh i Lovecrafts historie "The Call of Cthulhu" fra 1926.

Som udgangspunkt for store dele af sit forfatterskab, brugte Lovecraft den fiktive New England by Arkham og mytologien om de glemte og svundne tiders kosmiske halvguder og interstellare racer. Disse racer venter blot på at vende tilbage fra deres dvale, hjulpet på vej af fordrejede galinger og kultister. Lovecrafts værker handler i høj grad om sameksistens med et univers, som mennesket ikke kan kontrollere, og konflikterne god/ond, normal/gal, virkelig/uvirkelig og naturlig/overnaturlig.

(Kilde: www.hplovecraft.dk)

Hvem er fortalere for hvad?

Dette "trosskema" er udarbejdet på grundlag af Jason Colavitos kategorisering i bogen "The Cult of Alien Gods". Kategorierne er ikke så skarpt adskilte, som skemaet antyder, ligesom nogle fortalere kan optræde i flere kategorier, da de til forskellige tider har gjort sig til fortalere for forskellige teorier eller trossystemer. I skemaet er de placeret i den kategori, hvor de oftest hører hjemme.

Tro	Fortalere
Ikke-jordisk tilblivelse Rumvæsner udviklede menneskeheden genetisk og har ansvaret for dets fortidige bedrifter. På grund af deres teknologiske formåen blev disse væsner anset for at være guder.	Zecharia Sitchin, Alan Alford, Raëlianerne, Louis Pauwels og Jacques Bergier
Fortids-astronauter Rumvæsner besøgte Jorden i en fjern fortid og er ansvarlige for at have planlagt eller skabt fortidsmonumenter og religiøse traditioner. Fortalere for denne tro tilslutter sig ikke nødvendigvis "ikke-jordisk tilblivelse".	Erich von Däniken, Robert Temple, David Hatcher Childress, Laurence Gardner, Robert Charroux
Forsvunden civilisation/hyperdiffusionisme (hyper-kulturudbredelse) Der fandtes engang en avanceret civilisation, og den "testamenterede" teknologi og ideologi til fortidige kulturer, vi kender i dag. Ligesom fortidsastronautteorien, men uden rumvæsner, tror hyperdiffusionisterne, at nogle fortidsguder er virkelige minder om flygtninge fra en forsvunden civilisation.	Graham Hancock, Robert Bauval, John Anthony West, Ignatius Donnelly, James Churchward, Helena Blavatsky
Diffusionisme (kulturspredning) Civilisationer i fortiden var i indbyrdes kontakt og udvekslede kulturelle og teknologiske hemmeligheder. Ligesom hyperdiffusionisme har denne tro ikke behov for hjælp udefra til at berige civilisationen.	Jord-volds mytemagere og andre lærde fra 1800-tallet
Traditionel opfattelse Fortidens civilisationer udviklede sig af sig selv og havde kun sporadisk kontakt med andre kulturer, som ikke var deres umiddelbare naboer. Der foregik en begrænset "blanding", men der var ikke en forsvunden civilisation eller indblanding fra rumvæsner.	Traditionelle arkæologer
Videnskabelig materialisme Fysikkens love er de eneste sandheder. Der har ikke eksisteret nogen avanceret forsvunden civilisation, ligesom rumvæsner ikke har blandet sig i udviklingen på Jorden. Sådanne ting er praktisk talt umulige.	H. P. Lovecraft

Ny påstand om Roswell-styrtet

En ny bog påstår, at det, der styrtede ned i New Mexicos ørken i 1947, ikke var et fremmed rumskib, men noget andet og meget makabert!

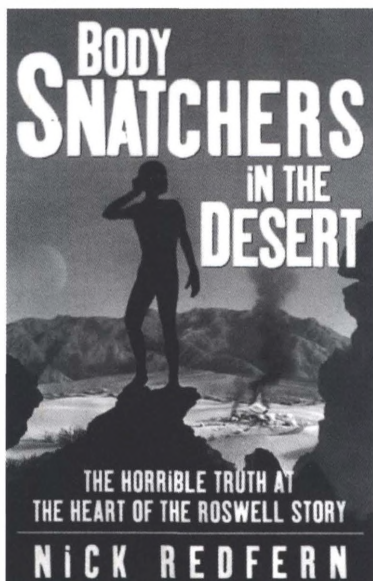
AF ROBERT
SHEAFFER

Endnu en bizar "forklaring" på Roswell-hændelsen er dukket op i en ny bog "Body Snatchers in the Desert – The Horrible Truth at the Heart of the Roswell Story" af den britiske ufolog Nick Redfern.

Ifølge Redfern var det, der skete i New Mexicos ørken i 1947: "Et superhemmeligt amerikansk regeringsprojekt, der skulle udføre medicinske eksperimenter på vanskabte, handicappede, vansirede og syge japanske krigsfanger, der blev brugt som 'brugbare' ofre af deres fangevogtere".

I et interview forklarer Redfern: "Da krigen nærmede sig sin afslutning, var der en særlig træfning mellem amerikanske og japanske styrker på en Stillehavs-ø. På øen lå der et videnskabeligt, medicinsk laboratorium i tilknytning til den japanske regerings berygtede Unit 731. Unit 731 udførte medicinske forsøg, ligesom dem nazisterne var frygtet for ... amerikanerne bragte krigsfanger med hjem fra Unit 731 lejrene – mennesker, som havde været udsat for eksperimenter, ja selv en del lig."

Det amerikanske militær fortsatte tilsyneladende med at udføre disse umenneskelige eksperimenter og brugte også nogle af de ulykkelige skæbner til at teste balloner og "meget avancerede fly og svævepla-

ner". Da en eller flere af disse styrtede ned i ørkenen, så vidner små, udmagrede, strålesyge, japanske krigsfanger og troede, at de havde set rumvæsner.

Man skulle mene, at en så absurd påstand – for ikke at nævne de beskyldninger den rejser mod USA og alle, der har været i amerikansk militærtjeneste – ikke vil vinde gehør blandt ufologer, men flere støtter Redferns konklusioner. Ikke alle hopper dog med på vognen. Stanton Friedman, som kalder sig selv for "flyvende tallerken fysiker", har helt korrekt påpeget problemerne ved Redferns "historie" og hans anonyme kilder. Karl Pflock, forfatter til "Roswell Inconvenient Facts and the Will to Believe", slår ned på endnu flere problemer og konkluderer: "De originale beretninger [fra Roswell "vidnerne"] miskrediteres, og der er intet grundlag for det, du fortæller."

Men med det voksende antal konspirationshistorier, der præger ufologien, vil "Body Snatchers in the Desert" i løbet af få år uvægerligt indgå i den ufologiske tro ligesom Philip Corsos historier og ufo-basen i Area 51.

Ufologiens Twin Towers, Roswell og Area 51, er for nylig blevet angrebet af ingen ringere end tidligere præsident Bill Clinton. Den 14. september 2005 fortalte Clinton til investorgruppen "Finance Asia" i Hong Kong:

"Jeg ved ikke, om I alle har hørt det, men der var faktisk under min anden periode som præsident en jubilæumsfest i Roswell. Husker I det? Folk valfartede fra hele verden til Roswell i New Mexico. Der var også et sted i Nevada, hvor folk var sikre på – fordi det var forbudt at komme ind i området – at regeringen havde begravet en ufo og måske en alien dybt nede i undergrunden. Jeg kan fortælle om det nu, da oplysningerne er offentligt tilgængelige. Rigtig mange personer i min egen regering var overbeviste om, at Roswell var fup, samtidig med at de mente, at dette sted i Nevada virkelig skjulte et fremmed fartøj. Så jeg

sendte nogen derud for at undersøge det. Og i virkeligheden var det blot en hemmelig militærinstallation, der udfører kedsommeligt arbejde, som vi ikke ønsker, at nogen andre får indblik i."

Clinton må nødvendigvis være en del af den store sammensværgelse, så det er kun forventeligt, at han benægter, at der bliver gemt et fremmed væsen under Area 51.

Efter at være kommet med en forholdsvis klar udtalelse, der maner rygterne om et hemmeligt regerings-ufo-program i jorden, forplumrer Clinton desværre sagen:

"Denne Roswell tingest, tror jeg, var en illusion. Jeg tror ikke, det fandt sted. Jeg tror, at der findes fornuftige forklaringer på det, og jeg har forsøgt at finde ud af, om der fandtes nogen hemmelige regeringsdokumenter, som kunne afsløre det. Hvis de virkelig findes, blev de også holdt skjult for mig. Og så er jeg ikke den første amerikanske præsident, som underordnede har løjet overfor, eller som karrierebureaukrater har modarbejdet. Men der kan sidde et karrieremenneske et eller andet sted, en person som skjuler disse hemmeligheder – selv for valgte præsidenter. Hvis det er tilfældet, har de med held fuppet mig, og jeg er næsten forlegen ved at fortælle jer, at jeg gjorde et forsøg på at undersøge det."

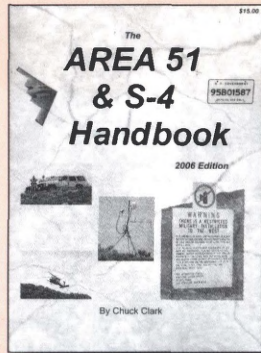
Konspirationstilhængerne har grebet disse udtalelser som tegn på, at en "hemmelig regering" skjuler sandheden om ufoerne, selv for præsidenten. Men Clinton talte blot hypotetisk og sagde ikke, at det faktisk også var sådan. Under alle omstændigheder ville enhver regeringsbureaukrat, der virkelig havde fået fingre i noget ikke-jordisk, haste til Pentagon i løbet af nul-komma-fem for at bede om ekstrabevillinger og personale for at undersøge det ikke-jordiske fund. □

Kilde:

Skeptical Inquirer, January/February 2006/ -for & kmh

The AREA 51 & S-4 Handbook

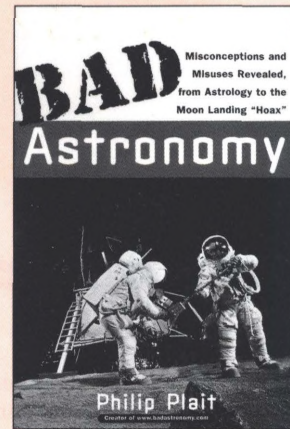
En meget usædvanlig udgivelse med fotos og beskrivelser af Area 51 og det omkringliggende område - informationer du ikke finder andre steder. Heftet er på 65 sider i stort format (lidt større end A4), spiralindbundet og trykt af forfatteren, Chuck Clark. Chuck Clark bor i area 51's naboby Rachel og kender virkelig området og dets dragende aktiviteter.

Du kan sikre dig 2006-udgaven af "The AREA 51 & S-4 Handbook" for **kr. 259,00**

Bad Astronomy

En underholdende bog skrevet af Philip Plait, skaberen af www.bad-astronomy.com. Forfatteren tager sig kærligt af myter, legender, misforståelser og løgnehistorier om alt fra astrologi til månelandings-"svindelhistorien".

"Bad Astronomy" er på 277 sider, illustreret og koster kun **kr. 159,00**

Bestillingskupon

Alle materialer bestilles ved at udfylde denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede materialer. Send kuponen til: **SUFOI, Postboks 95, 6200 Åbenrå.**

Ved bestillinger på kr. 250,00 og derover fremsendes faktura. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 30,00 – uanset hvor meget du bestiller.

Navn: _____

Adresse: _____

Send venligst de afkrydsede materialer:

DANSKE BØGER

- Universet - dødt eller levende? kr. 249,00
- Mysterier i fortiden (+ dvd), kr. 198,00
- Mysterier fra det overnaturlige (+ dvd), kr. 239,00
- Det mystiske Danmark, kr. 269,00
- Genfærd, grave og onde ånder, kr. 148,00
- Hemmelige selskaber, kr. 89,00
- Konspirationsteorier, kr. 69,95
- Flere konspirationsteorier, kr. 69,95
- Uri Geller, kr. 9,00
- UFO-Vision 8, kr. 39,00. (før kr. 59) **TILBUD**
- SUFOIs Historie 1975-2000 (bog+cd), kr. 580,00. (for abonnenter kr. 380,00)

ENGELSKE BØGER

- The AREA 51 & S-4 Handbook, kr. 259,00 **NYHED**
- Bad Astronomy, kr. 159,00 **NYHED**

- Firestorm, kr. 489,00
- Life Beyond Planet Earth, kr. 328,00
- Looking for Orthon, kr. 228,00
- On this day in UFO history, kr. 175,00
- Swamp Gas Times, kr. 255,00
- UFOs and alien contact, kr. 270,00
- UFOs and The National Security State, kr. 349,00

DVD

- Unidentified Flying Objects (1956), kr. 139,00 **NYHED**

PLAKATER

- Plakat, UFO'er, farve, 80x60 cm, kr. 40,00
- Filmplakat. Nærkontakt af Tredie Grad, farve, 80x120 cm, kr. 100,00

GRATIS

- Når du ser et stjernesud – guide til identificering af himlens fænomener

Til det samlede beløb lægges kr. 30,00 i porto/ekspedition

Afsender:

SUFOI
Posekærvej 42
6200 Aabenraa

A. F. U.
Box 11027
600 11 NORRKÖPING
Sweden

Returneres ved varig adresseændring

AFU
Anders Liljegren
Box 110 27
S-600 11 Norrköbing

Ufoer set fra Apollo 11?

Ufologen Pat Marcattilio har skrevet en opsigtsvækkende mail til "Saucer Smear". Ifølge Marcattilio har Buzz Aldrin, den anden astronaut på Månen i 1969, fortalt på Discovery Science TV Network, at han, Michael Collins og Neil Armstrong så og filmede to ufoer på deres Apollo 11 rejse til Månen, da de var omkring 320.000 km fra Jorden. Aldrin brød i tv-udsendelsen tilsyneladende 36 års tavshed omkring dette emne. I 1969 var astronauterne imidlertid ikke indstillet på at føje ufo-beretninger til deres problemer.

Aldrin sagde i tv-showet den 25.10.2005:

"Vi tre havde ikke lyst til at buse ud med 'Hej Hou-

ston, vi har set et eller andet, der flyver ved siden af os, og vi ved ikke, hvad det er. Kan I fortælle os, hvad det er?" Vi havde ikke lyst til at gøre det, fordi vi vidste, at disse transmissioner kunne høres af alle – og hvem ved, om en eller anden kunne have krævet, at vi vendte om på grund af aliens, eller hvad grunden nu kunne være. Så vi gjorde det ikke."

Værten i tv-showet sagde: "Indtil i dag – hvad det så end var, besætningen så – er det aldrig blevet identificeret eller officielt anerkendt."

Ufo-styrt i 1897

Den allerældste beretning om en nedstyrtet tallerken i USA kommer fra den lille by Aurora i Texas helt tilbage i 1897. Det mystiske objekt formodes at være eksploderet og styrtet ned i en vindmølle. Piloten blev dræbt og begravet på en lokal kirkegård. Store dele af tallerkenen blev ført bort til et ukendt sted, og mindre dele blev smidt i en brønd.

Det er velkendt, at historien er et fupnummer udført af en lokal avis. Det var ikke helt ualmindeligt dengang, at aviser selv skabte spændende historier til fordel for lokalområdet. Nogle af de andre rapporterede hændelser fra den berømte 1897-bølge har sandsynligvis samme forklaring.

Nu har et filmhold fra Weller/Grossman Productions været i Aurora for at lave en dokumentarudsendelse fra kirkegården og andre steder i området omkring byen. Alle de oprindelige vidner er selvfølgelig døde for længst. Blandt de interviewede var Hayden Hewes, en

kendt ufolog fra Oklahoma City. Hayden Hewes forsøgte for nogle år siden forgæves at få tilladelse til at grave den begravede rummand op. Uvist af hvilken grund syntes byens myndigheder ikke, at det var en god ide. De var måske bange for, at der overhovedet ikke var begravet en rummand dér!

John Greenewald fra Weller/Grossman Productions fortæller:

"Jeg ønskede at give Aurora-legenden sendetid. Det er en god historie, hvad enten den er sand eller ej."

Kilde:

Saucer Smear, 1. december 2005/ -for & kmh